

„Nowa Reforma“ wychodzi codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

Prenumerata wynosi:

Table with 4 columns: W miejscu, Na prowincji, W Państwie Niemieckim, Do Włoch, Francji, Anglii, Belgii, Szwajcaryi, Turcji i innych krajów. Rows for rocznie, półrocznie, kwartalnie, miesięcznie.

Pojedynczy numer kosztuje 10 centów, z przesyłką pocztową 12 centów; — we Lwowie w Biurze dzienników Płona, ul. Karola Ludwika 9, do nabycia po 10 ct.

Prenumeratę przyjmuje się tylko za cały miesiąc. Listy z pieniędzmi i przekazy pieniężne na prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadysłać franco do Administracji Nowej Reformy w Krakowie. — Listy reklamacyjne nieopieczętowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Listów niestankowanych nie przyjmuje się.

Rekopisów nadsyłanych Redakcja nie zwraca. Adres Redakcyi i Administracyi: Ulica św. Jana Nr. 13. Telefon Nr. 41.

NOWA REFORMA

Prenumeratę przyjmują:

zamięscową: Administracya Nowej Reformy i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracya Nowej Reformy. — Magazyniści F. A. Grigara i Główna trafik w Ryńku. — Biuro (lg. Herz) Płoc Maryacki, 9. — Handl. E. Śmidowicz i S. W. Niemojewskiego w Sukiennicach. J. Bajera przy ulicy Grodzkiej.

Zamięscową prenumeratę i ogłoszenia przyjmuje Biuro dzienników: We Lwowie Ludwik Płohn, ul. Karola Ludwika 11. — W Tarnowie Józef Pisz. — W Przemyślu Heszles. — W Jarosławiu Krzyżanowski. — W Wiedniu pp. Haasenstein & Voelcker (także w Hamburgu, Frankfurcie nad Menem, Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wroclawiu). — A. Opelik, R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — Hermann Goldschmidt, M. Dukes, H. Schalk, J. Danneberg. — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur Rue Oumartin, 61.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracya za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit), za pierwszy raz 10 ct., za każdy następny raz po 5 cent. — Nadesłane po 30 centów od wiersza za każdy raz. — Załączniki do Nowej Reformy (prospekta, cyrkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmuje się za cenę 1 zkr. od 100 egzemplarzy dla zamięscowych a 50 ct. od 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów. — Należytność uprasza się naprzód nadesłać przekazem pocztowym.

Kraków, 15 kwietnia.

Wczorajsze telegramy przyniosły nam z Belgradu wiadomość o niezwykle wypadku, który nagle i niespodziewanie zmienił dotychczasową, a nader zawikłaną i dla kraju niepomyślną sytuację. Ostatnie wybory wykazały, że stronnictwo liberalne i opierające się na niem rząd nie mają większości w kraju. Pomimo całego nacisku, jaki wywierał rząd na wybory, stronnictwa opozycyjne wyszły zwycięsko i tylko uwiecznieniem wyborów potrafiono uzyskać nader szczupłą większość rządową w skupczyźnie. Z wynikałymi temi nie chciał się jednak liczyć rząd i za pomocą naciąganej interpretacji obowiązujących ustaw, starał się uchylić skutki, jakie pociągająć musiały usunięcie się stronnictw opozycyjnych ze skupczyzny. W ten sposób potrafiono wprowadzić nadą skupczyźnie pozory legalności, ale w gruncie rzeczy popelniono szereg nielegalności, co nie mogło pozostać ukrytem przed oczami większości narodu i musiało budzić nieufność do rządu i ciała ustawodawczego, a podsycać sympatyje dla stronnictwa radykalnego.

Wprawdzie stronnictwo radykalne pomimo opuszczenia Skupczyzny było skłonne do ustępstw i pojedynania i dlatego posłowie tego stronnictwa długi czas wyczekiwaliby w Belgradzie, ale z tego usposobienia ani regencya, ani rząd, ani stronnictwo liberalne nie chciało, czy nie umiało skorzystać i posłowie radykalni nie mając nadziei uzyskania choćby najskromniejszych ustępstw byli zmuszeni opuścić Belgrad wśród protestu na nielegalne postępowania Skupczyzny i nieprzystępność regencyi i ministerstwa. Zanośno się zatem na długie i zacięte spory stronnice, na ciągły niepokój i wrzenie w całym kraju, którego rozmiarów i skutków przewidzieć było trudno. Na czele kraju stał bowiem rząd nie posiadający sympatyj w narodzie, Skupczyzna nie posiadająca większości wśród wyborców i złożona sztucznie z połowy posłów, a tak na rządzie, jak i na Skupczyźnie ciążyła plama nielegalnego postępowania. Stronnictwa opozycyjne zaś mające za sobą większość w narodzie i urok pokrzywdzonych, mogły łatwo przyprowadzić do ostateczności, przekroczyć miarę walki parlamentarnej.

Wśród tych stosunków, młodzieńki, zaledwie siedemnaścieletni król Aleksander nie uchylił steru rządu w swoje ręce. Śmiały i dobrze obmyślony zamach usunął dotychczasowy rząd i stanął po stronie pokrzywdzonych stronnictw opozycyjnych. Podstępnie zaprosił regentów do siebie, po ukończeniu uczył ożnamy im, że ogłasza się pełnoletnim i dziękuję im za dotychczasowe ich trudy. Zaresztowawszy regentów udał się natychmiast do wojska i odebrał od niego przysięgę wierności, a równocześnie wezwał telegraficznie wszystkich prefektów i komendantów prowincjonalnych do odebrania przysięgi wierności od wszystkich urzędników cywilnych i wojskowych. Tak na drugi dzień po zamachu wykonanym w noc z 13 na 14 bm. cały kraj wiedział już o objęciu rządów przez Aleksandra i wszystkie władze cywilne i wojskowe były zobowiązane przysięgą do posłuszeństwa i wierności dla nowego władcy. Równocześnie z usunięciem regentów, usunął Aleksander i ministerstwo, powołując zupełnie nowy gabinet. Z dawnego rządu nie pozostało zatem nic, oprócz ni-

szych urzędników powołanych przez dawne ministerstwo, lecz i przysięgą i naturą swoich stanowisk zmuszonych do posłuszeństwa. Ze powodem niespodziewanego zamachu stanu były stosunki, które skreśliliśmy na wstępie, o tem wymownie świadczy królewska proklamacya, która zawiera wyraźne i silne potępienie wypadków dni ostatnich. Proklamacya ta stwierdza tak że król stał się na stronie opozycyjnych. Najwyraźniej bowiem powtarza zaprzetywanie tych stronnictw na ukonstytuowanie się i całą działalność skupczyzny. Stwierdza to również skład nowego ministerstwa, w którym ani jedna teka nie dostała się stronnictwu liberalnemu. Oprócz 2 członków nowego ministerstwa, którzy należą do stronnictwa postępowego, resztę tek objęli członkowie stronnictwa radykalnego, reprezentujący jednak kierunek umiarkowany w tem stronnictwie.

Cały zamach nosi na sobie cechę czynu należyte przygotowanego i wykonanego z niezwykłą zręcznością. Do ostatniej chwili utrzymano go w największej tajemnicy. Nie spodziewał się go wcale naród, nie przeczuwali go regenci i ministrowie, nie wiedzieli o nim nawet stronnictwa radykalne. Regenci wpadli w zasadzkę bez najmniejszego podejrzenia. Ministrów nagła wiadomość zaskoczyła nieprzygotowanych, a posłowie radykalni właśnie tego dnia rozjechali się do domów. Mimo to jednak skonsygnowanie wojska i odebranie przysięgi nastąpiło z szybkością, która dowodzi, że wszystko było przygotowane i potrzebna było tylko jedna słowa, aby rozkazy natychmiast wykonano. Z tą samą szybkością wykonano oteczenie wojskiem domów regentów, ministrów i biura telegraficznego. Lista nowego ministerstwa była już przygotowana, a utworzenie nowego gabinetu nie natrafilo na żadne trudności. Ministerstwo objęło rządy natychmiast i było odbyło pierwsze posiedzenie. Proklamację ogłoszono bezzwłocznie, a telegram rozniósł wieść o objęciu rządów przez Aleksandra i rozkaz odebrania przysięgi wierności w jednej chwili. Wszystko było zatem uależycie obmyślane, dostatecznie przygotowane i tak w tajemnicy utrzymane, aby wykonaniu nie przeszkodzić nie mogło.

Wohec tego wszystkiego niemal nie podobna przypuszczać, aby projekt zamachu i całe obmyślenie wykonania, pochodziło od samego króla Aleksandra i nie było wynikiem wpływu osób trzecich. Według domysłów, jakie otrzymują wiedeńskie dzienniki, prezydent nowego ministerstwa, a wychowawca króla Aleksandra, dr. Dokicz, miał niedawno konferować w Paryżu z ekskrólem Milanem, a według innych wiadomości, Milan ma natychmiast przybyć do Belgradu, a nawet, według innej wersji, ma tam już przebywać. Czy rzeczywiście król Milan wywarł stanowczy wpływ na postanowienia młodocianego króla, lub czy ten wpływ nie pochodzi od królowej matki Natalii, która zmuszona przez regentów do opuszczenia kraju, serdecznie ich nienawidzi, dziś ocenić trudno. Przypominamy, że kiedy po pojedynaniu się Milana z Natalią, spodziewano się następstw politycznych i mówiono o powrocie pogodzonych rodziców do Belgradu, wówczas oswiadczone, że powrócą oni dopiero po dojściu Aleksandra do pełnoletności. Wpływ tak Milana jak i Natalii jest możebnym, a na-

wet nader prawdopodobnym, a w każdym razie chociażby król Aleksander sam powziął zamiar zamachu prawie pewnym jest, że zasięgał zdania rodziców. Nie pomylimy się jednak weale, jeżeli drowi Dokiczowi, jako wychowawcy króla, przypiszemy stanowczy udział, tak w postanowieniu króla, jak i w wykonaniu zamachu. Natomiast nie ma najmniejszych oznak, aby Rosya wywarła stanowczy wpływ na te wypadki. Wprawdzie Natalia niedawno miała posłuchanie u cara, ale cały pomysł i wykonanie nie wygląda na dzieło dyplomacyi rosyjskiej, która w ostatnich czasach w akcyi swej na Balkanach nie odznaczała się zbytnią zręcznością i nie miała zbyt wiele powodzenia.

Rosyjska dyplomacya w zamachach tego rodzaju lubi posługiwać się sztyletem i wybuchowymi materjami, a zresztą nie ma ona żadnego interesu wzmacniać dynamej Obrenowiczów i starać się o uporządkowanie i ustalenie stosunków w Serbii. Przeciwnie, miała zawsze więcej sympatyj do Karageorge wiczów i nawykła łowić ryby w mętnej wodzie.

Wohec tego, cośmy powiedzieli na wstępie, nie trudno było przewidzieć jakiego przyjęcia doznał król Aleksandra, jeśli nie w całym narodzie, to w jego najbliższych. Depesze z Belgradu nadchodzące świadczyły najwymowniej, że wiadomości o zamachu stanu przyjęto z zapalem. Miasto udekorowano i oświetlono, a tłumy przebiegające ulice wysilają się na owacy dla króla i nowego rządu, na oznaki niechęci dla regentów i byłych ministrów. Z najdosadliwszymi dowodami niechęci spotkał się metropolita Michał, znany z moskalfilskiego usposobienia, co stwierdzałoby, że Rosya nie miała udziału w zamachu i że w ludzie serbskim sympatye do Rosyi nie zapuszczyły zbyt silnych korzeni.

Rozwinięcie Skupczyzny będzie naturalnem następstwem najnowszych faktów. Nowe wybory wypadną niewątpliwie na korzyść dotychczasowych opozycjonistów. Stronnictwo liberalne zjeździe natomiast do roli opozycyi a dotychczasowi władcy znikną, jeśli nie na zawsze, to na czas długi z widowni politycznej. Wraz z niemi znikną powody dzisiejszego niezadowolenia i rozpoczętej walki a zamach przywracając w rządzi i parlamencie stosunek odpowiadający zaprzytaiom większości narodu, przywróci warunki spokoju i naturalnego rozwoju kraju.

Pogróżki moskiewskie.

W stułenią rocznicę drugiego rozbioru Polski, owego niesłychanego gwałtu historycznego, który wywołał krzyk zgory w całym cywilizowanym świecie, zaborey nie mogli zamilczeć, bo milczenie byłoby przyznaniem się do winy. Cesarz niemiecki o tyle okazał taktu, że powstrzymał zapęd niemieckich szowinistów i uszanował — przynajmniej w części — uczucia swoich polskich poddanych; ale takie względy nie mogą istnieć dla jednego pozostałego w Europie absolutnego rządu, dla którego nie ma nic świętego, oprócz chwilowych zachcianek wszechwładnego monarchy. Rosyjska opinia publiczna ani na chwilę nie poruszyła się wspomnieniem „wiktoryi“ wielkiej

Katarzyny, bo każdy Rosyanin wie, że ten zabór był dla Rosyi tylko początkiem ciągłych wojen z Europą, dotkliwych klęsk i zaprowadzenia militarizmu, który dotychczas Rosyę wyniszcza i rozprzestrzenił się na całą Europę.

To też car musiał zarządzić przymusowe manifestacye radości i wielobienia dla swoich wielkich przodków, i niezliczony zastęp jego słuzących dziennikarzy uderzył w surmy i kotły, na chwałę wielkiej Rosyi i na pohybel Lachom. Dniownik Warszawski, Mosk. Wiedomosti i inne wiernopoddanicze gazety nie znalazły jednak innego sposobu rozgrania moskiewskich serc, jak zatknięcie — rzecze dziwna — rewołucyjnego sztanaru i wzmawianie w swoich naiwnych czytelników, że Rosya walczyć chce dla oswobodzenia ludów! Sto lat temu rząd carski najechał Polskę dla przyszanienarewołucyjnego pożaru, dla zwalczania jakobinów i zniszczenia konstytucyji w całej Europie, a dziś występuje w obronie nieszczęśliwych ciemiężonych, jak niedawno za Dunajem, bo wie, że żaden nawet Moskal już nie pójdzie na śmierć za cara, że innych mu dzisiaj trzeba hasać i pozorów. Ow nieszczęśliwy kraj, który chce oswobodzić, jest to po prostu „królestwo Galicyi i Lodomeryi“ i „wtedy tylko, trąbia Mosk. Wiedomosti spocznijemy, kiedy Lwów i Przemysł dostaną się w nasze ręce, i kiedy zwołamy narzeczenie z wielką Katarzyną: zabrane odzyskalam.“

Myślny ani na chwilę nie przestawali zwracać uwagi Europy na ową konieczność historyczną, która popędza Rosyę do ciągłych zaborów. Bo takie państwo musi zgładzić naokoło siebie wszystkie ślady wolności i prawa — albo zginąć. Ale owe zbyt szczere wywnętrzanie się z carskiego rozkazu moskiewskiej półurzędowej prasy, musiało weale nie zabrznieć w uszach naszych zachodnich sąsiadów, i powinno ich nareszcie przekonać, że żadne kompromisy z takim rządem niemożliwe. Brać i hać ciągle, pod wszelkimi pozorami, pod hasłem legitymizmu, słowianoszytyn, religij, rewolucyj, nawet socyalizmu, oto od dwóch wieków konieczna polityka Rosyi, i biada tym, którzy choć na chwilę zapomną o tym pewniku. Dla austro-węgierskiej monarchii istnienie teraźniejszego carskiego rządu jest wiecznem memento mori, i wszyscy katókowie, Krestowscey, Danilowscey i inni przypominają jej Austrii od trzydziestu lat bez najmniejszej czeremonii. Tem dziwniejszą musi się wydać uległość teraźniejszego, autonomicznego gabinetu dla niezaszyconego północnego sąsiada, gdy chodzi o polską sprawę.

Powszechna wystawa krajowa.

Wydział lokalnego komitetu wystawowego w Krakowie, otrzymany promesę 10.000 pożyczki, mającej się udzielić rękodzielnikom krakowskim dla ułatwienia im udziału w wystawie, uchwalił co do sposobu udzielania pożyczek co następuje: Pożyczki udziela się tylko 1) na przedmioty dające rękojmię pożądaną i celom wystawy odpowiadającą jakości; 2) wystawcom, przedstawiającym gwarancją należytego tej pożyczki spłacenia.

Wohec tego ustanowił Wydział dwa komitety specjalne, z których pierwszy, natury artystycznej, składa się ma z dobranych potępienie osób, mogących bezstronnie i ze znanstwem zawodowem ocenić przeznaczone na wystawę przedmioty, drugi zaś, finansowy, orzekać ma, czy przedstawiona przez zgłaszającego się gwarancya materialna wystarcza. W komitecie tym drugim zasiadają delegaci Towarzystwa rękodzielników i przemysłowców, towarzystwa, będącego trzecim solidarnym ręczycelem owych 10.000 zkr. i architekt Stryjeński obok dra. Rottera. Czynność tego komitetu, bardzo ważna, jest zarazem bardzo jasna i nie potrzebuje szczegółowego tłomaczenia.

Co się atoli tyczy zadania komitetu pierwszego, artystycznego, toż po należytym tu sprawy omówieniu na posiedzeniach wydziału samego przedstawiają tenże wydział wraz powziętem w tym kierunku wnioskami, zwołanemu ad hoc zgromadzeniu ogólniejszemu, złożonemu z przedstawicieli wszystkich gałęzi ręk. dzielniczych, mogących z pożyteki owej korzystać.

Wnioski wydziału zgromadzenie owo na posiedzeniu dnia 11 b. m. po dłuższej, ożywionej dyskusyi, przyjęło. Wnioski zatem owe, zamiennie w uchwałę, przedstawiają się, jak następuje:

1) Żądający pożyczki przedstawia przedwzrostkiem rysunek lub model przedmiotu, który zamierza wystawić, oznaczając zarazem przybliżoną wartość gotowego wyrobu.

2) Rysunek ten oceni komitet artystyczny, w skład którego wchodzi — obok trzech architektów — reprezentanci zawodowi wszystkich z pożyteki korzystających rękodzieli. O ile obecność architektów potrzebna do oceny czysto estetycznej, stylowej pracy rzeczy, o tyle współdziałanie ludzi dotychczasowych zawodów, niezbędny dla orzekania w kierunku techniczno-fachowym.

Z uwagi, że czynność architektów obejmować będzie (w przytoczonym powyżej kierunku) — wszystkie do tego się nadające zawody rękodzielnicze, czynność zaś reprezentantów poszczególnych zawodów, wyłącznie tylko prace, do zawodów tych należące, uchwalono wyboru owych trzech architektów dokonać zaraz.

Wybrani pp. Stryjeński, Odrywolski i Ekielski, wybór przyjęli.

Co do drugiej grupy osób uchwalilo zgromadzenie wybór ich pozostawić poszczególnym sekcjom fachowym, których przewodniczący zawiadomić mają wydział komitetu o dokonanych wyborze do dui ośmiu.

Uchwalono wreszcie zadanie, ażeby nazwiska wydelegowanych przez oddzielne sekcye ogłosić w dziennikach dlatego, by zgłaszający się przemysłowcy z góry znali osoby, mające orzekać o przedstawionych pracach.

Uchwałę tę czyniąc zadanie, podaje się poniżej nazwiska wydelegowanych do komitetu artystycznego członków sekcyy V (stolarstwo, snycerstwo i t. d.) Są nimi pp: Muranyi Roman, Niedzielski Antoni, Stasiński Ludwik, Wankulski Kazimierz.

Nazwiska delegatów sekcyy innych ogłaszać się będzie w miarę postępu prac.

Ostateczny termin do przedłożenia rysunków oznaczył wydział na dzień 31 maja b. r. i zwraca uwagę interesowanych, że po za tym terminem zgłoszeń uwzględnić już nie będzie mógł.

ONA.

(Z cyklu „Atomy“.)

Przez Wiktora Luboradzkiego.

I.

Stało się... Najważniejsze dowody poparły zarzut tej najohydniejszej ze zbrodni. Wypierać się nie mógł. Wyrok ogłoszono. Odsadzony od tytułów, urzędów i praw — od szlachectwa, czci i sławy — wzytu z wszelkich dostojestw i godności, wymazany z listy synów ojczyzny, miał być oprowadzony po wszystkich ulicach miasta, po wszystkich rogatkach, przy odgłosie trąb i zbiegowisku ludzi za zdrajęc kraju obwołany i następnie publicznie z granic państwa wygnany na zawsze, na wieczną tulaćkę po ziemi obojęt, dziłkiej, pustej, odludnej i mroźnej — z zakazem powrotu do kraju pod karą gardła.

Żadnego względu, żadnej iskiereki nadziei. Nie miał nie!

Wyrok był tak nieodwołalny, jak beznamiętna szkarada zbrodni.

Zebraćemu jednej tylko udzielono łaski. Pozwolono przed pójściem na wygnanie pożegnać się z bliskimi.

Sędziowie wyszli. Rozeszły się tłumy z szemranie złowrogim, z pianą przekleństw na ustach, z groźbą w żreńcach, błyskających ogniem oburzenia i wściekłości.

Jutro zbiorą się ponownie, groźne, nieubłagane, krwawe, by wśród orgii wrzawy, uragowiska i złorzeczeń, wyprowadzić na ostatnią drogę najwyrodniejszego z synów ojczyzny.

Dzień smutny, ponury, bez odrobiny słońca, zaglądał skąpo przez szłyby wąskich okien.

W sali, w której wilgotnem powietrzu drgały jeszcze echa złowrogich słów dekretu, pozostali tylko: skazany, straż i — oni... jego najbliżsi.

Cisza...

II.

Z ławy powstał pochylony, osiwiły starzec i zgłębiamy, o krwawych powiekach oczyma spojrział na skazańca.

On spuścił wzrok pod gniołcem brzemieniem spojrzania, w którym czytał bezgraniczny wyrzut. I o wyniosłe sklepienia obły się pożełgane słowa starego ojca:

— Bodajem był raczej nie dożył dnia, w którym spłodziłem ciebie, spłodzony. Zbezcześciłeś moje siwe włosy, starość uczyniłeś mi podwójnym ciężarem. Zabiłeś mię wprzódy, nim umarłem. — Przekleństwo tobie na drogę! Niechaj cię mój wyrzut ściera wszędzie, sen z powiek spędzę, wypłaszę z ostatniego schronienia i zatruwa powietrze, którem będziesz oddychał. Niech ludzie kryją się przed tobą, jak przed zarazą, niech zamykają uszy przed twoją skargą, jak drzwi przed wrogiem. Piornu niech cię omija po to jedynie, abyś żył życiem najpodlejszem... życiem udreżen i katuszy. Zimno, głód, pogarda, aby ci były towarzyszami nieodstępnyimi. Niech słowo twoje i dotknięcie dloni razi oddechem piekła. Za żywota i po śmierci nosi sromu obróżę. W dałkiej padniesz krainie i syn własny na twej mogile ma prawo zawałać: „Kłiatawa prochom, które nosiły miano mego rodzica“. Hańba tobie po ostatnią godzinę i hańba temu, co cię pozdrowi imieniem brata. Jak kółko wyrwany i na spale nie rzucony, zgni, przepadnij, zgnij marnie, wyrodny. Idź najbezczęniejszy z najbezczęniejszych z moimi przekleństwami. Ty! pódzie obcy, nie mój synu. — Ja nie miałem syna!

Wyczerpany starzec upadł na ręce strażników. Ku drzwiom go powiedli ryczącego z bólu, włosy białe rwałego na głowie, duszącego się z nawału boleści.

Za odchodzącym pobiegł skazaniec.

— Ojcie! jedno słowo współczucia, jedno małe słowo... Nie odchodził tak! nazwij raz jeden swoim dzieckiem. Błagam! Do ciężaru hańby nie doręczaj beznamiętności nienawiści ojcowiskiej.

Szeptając: — Nie mam syna! — starzec wyszedł.

— Odszedł! I nie usłyszę już z ust jego słowa przebaczenia ani litości. A jednak i tyś nie bez skazy, mój ojcie! Połowa mojej winy na ciebie spada. Czy miałeś kiedy choć jeden wyraz przestrogi dla mnie, gdy mój chłopięciem? Zwrócił-żeś choć raz oko pięcioletniemu na syna dorastającego — z troską o jego moralną przyszłość? Czy ciepłem kochającego ojcowiskiego serca zagrzewałeś mnie do enoty, ty sam nieraz grzeszny, upadający w oczach moich?! — Nie, nie ma prawa ten starzec mnie przeklinać. Nigdy z jego postępków nie mógł czerpać wzorów dla siebie. Nie uczył on mnie nigdy obowiązków obywatela i dziecka Ojczyzny. Pograżonemu w zimnem samolubstwie byłem niemal obcym. Nie uczyło moje czoło jego pocałunku. Nie słyszałem od niego wzruszonych słów o najświętszej miłości. Za to z pod bacznego oka dziecka nie uszło wiele z jego czynów, którym daleko było do miana enotliwych. Na jego własnym tonie wychowywała się żmija, która ma teraz jadem serce zatruła... Jam podjął, ale on mnie nie nauczył, jak nim nie być.

III.

Wtedy zbliżył się brat. Skazańca, wyciągającego doń ramiona, wstrzymał pełnym chłodem ruchem. Rzekł:

— Odkąd nazwisko nasze okryłes plamą niezamaną, cóż mi pozostało? Zaprawdę, nie miałeś pamiętać o tem, że masz brata, gdyż kazał się zbrodnią Kaimie, zabiłeś mnie, rany nie zadając! Dokądkolwiek się zwrócę, jak ohydne widmo będziesz zawsze przy mnie w oczach świata. „To brat zdraycy i przedajnika“. Ani mi teraz sięgać po zaszczyty, ani po rozkosze miłości. Jak kłoda niewzruszoną zagroziłeś mi swą winą wstęp do życia, które odtąd brzemieniem wstępu będzie dla mnie. Srom twój i moje czoło napiętnował nigdy niezatartą skazą. — Bodajby ci wszystko w przestrzeni zamieniało się na pie-

niąd, dla którego zbyłes się człowieczeństwem. Bodaj ci dzieci po to tylko się rodziły, ażeby, przeklądając cię, umierały. Ojczyzna iza swych synów przez twą winę wycięniła wiecznie przypominać będzie twą podłość. Gromy nie milczeły wobec takiej okropności! Wypieram się wszelkiego związku krwi z tobą. Gdybym mógł wszystkącym krew wytoczyć sobie z żył, aby nie wspólne go z tobą we mnie nie zostało. Tyś mi nie bratem. Ciało twoje nie jest moim ciałem. Wygnany z ojczystego kraju, tutaj się na obczyźnie, pędz życie zgrzytot i udreżeń, póki nienawistny ludziami i samemu sobie, nie zmarniejesz bez słowa pociechy. Powietrze, zgni z przed ust twoich. Jak naród wypędził cię z granic Ojczyzny, tak ja gaszę w swej pierśi wszelką iskrę bratniego uczucia dla ciebie. Choćby nawet rodacy w pobłażliwości odpuszcili ci winę, ja swojej krzywdy nie przebaczę. Jak tę szatę rozdzieram na sobie, tak zrywam na wieki nić naszego pokrewienstwa. Ja nie miałem brata!

— Tyle? tylko tyle?... ani jednego uścisku, ani jednego spojrzania współczucia? A wszakże jam był ci prawdziwym bratem, kochającym, oddanym całą duszą. Pamiętaj, jak czuwałem nad tobą, gdyż był jeszcze w kolebce. — brońłem przed napaścią towarzyszyów, wynajdywałem sposoby sprawnia uciechy tobie młodszemu ja starszy? A kto ukrywał twoje wybrki przed gniewem ojca i nauczyli, kto winy twoje brał na siebie, by cię od kary uchronić? Nie ja-ż to później, gdy bratliwa młodość wiodła cię po bezdrożach występków i rozpusty, zaciarałem troskliwie dłońią śladę następstw, — upadającego podtrzymywałem, wyrwiałem hańbę z narażeniem własnego honoru? Ież to razy ten, który tego teraz odrzuca, ocalał cię staczającego w przepaść, z której wyjścia nie było! Kładeł w ciebie cały zasób niłości, poświęceń, ojcowstwa niemal, bez skargi ponosząc skutki twoich zbroceń, nie zachwiał się ani razu w miłości braterskiej i pobłażaniu, zaprawdę, nadludzkiem. Nie odwracając się, tamten, z wzrokiem spuszczoneym, rzucał bratu na odchodem słowa:

— Wina twoja zmaszała twe zasługi. Brat mój dla mnie umarł.

IV.

Ale w sali zostali jeszcze inni... Oparty o mur stał mężczyzna. To drub skazanego.

Dawne i serdeczne stosunki łączyły tych dwóch ludzi.

Równieśnicy w zaraniu lat podzielali zabawy dziecięce. Później z wspólnej skarbiny czerpali wiedzę. Wreszcie, pracując w jednym zawodzie, szli zawsze razem, ręką w rękę.

W ubogim towarzyszu umiłowawszy przyjaciele, skazaniec wspierał go przyjaźnią, radą, złotem. Nie pogardził uboższym... Ulatował mu wstęp do sier, do których tamten miał wejście zamknięte. Z ochotliwością żyłowiowego serca służył wszystkim mniej od siebie udołnionemu, mniej uposażonemu, mniej szczęśliwemu.

Nie było przyjaźni szerszych i więcej sobie oddanych. Nigdy prawdziwsza, głębsza i czulsza przyjaźń nie łączyła dwóch serc.

Skazaniec zwrócił się do przyjaciela:

— Ozy i ty przykładem mego ojca i brata pociągnięty z przekleństwem sercem dasz mi na drogę potępienie i wzgardę? — O nie, nie! przebac słowo gorczy. Nie! ja ciebie znam — nie zawiodę się na twej stałości. Zanożo zżyłszy się z sobą, by jakakolwiek moc mogła rozłączyć nasze duszy. Pamiętaj wspólne uciechy, gdy byliśmy dziećmi? A figle wyrostków, a wzajemna i dobrowolna obu gotowość do brania odpowiedzialności za winy przyjaciela? A ta bezprzykładna wymiana przysług, jednakowoż przekonani, upodobań, myśli! Za grubo to żałować, by jakikolwiek wzgląd zdołał go skruszyć. Tak często mawialiśmy sobie: „Zawsze razem w szczęściu czy niedoli — w zaszczytach czy hańbie!“

Przyjaciel odparł ponuro:

— Kamieniem ciężę mi będą wspomnienia razem spędzonych lat. Znajdę kiedykolwiek sposób wykreślenia ich z mej pamięci? Gdybym mógł materialnie wypłacić się tobie za dobro-

gdź istota wielu wyrobów, szczególnie w drzewie, wymaga dłuższego czasu do roboty, a więc bliższego terminu decyzji. Jeden zaś termin do nadsyłania wszystkich rysunków z tego powodu potrzebny, iż tylko na podstawie znanych tak ilości, jak i jakości zgłoszeń, przystąpić można do racjonalnego zarządzania funduszem pożyczkowym.

Ażby zaś jak najwcześniej mieć już przybliżoną choćby podstawę do wyrobienia sobie sądu o istocie zgłoszeń i zachodzących cyfrach, i móż w ten sposób oznaczyć mniej więcej kwotę, przypisać mogącą sekcjom poszczególnym, uchwalił wydział komitetu na posiedzeniu dnia 14 b. m. zawiadomić rękodzielników krakowskich, iż do końca kwietnia b. r. przyjmując zgłoszenia o pożyczki, w których to zgłoszeniach na piśmie przedstawienie należy wyśokość żądanej pożyczki, jak niemniej podać dokładnie przedmiot, jaki wystawa zamierza wykonać.

Zgłoszenia te złożyć należy na ręce dyr. Rotera (ul. Gołębia, 20).

Gdyby zaś który z wystawców chciał obok owego zgłoszenia przedstawić jednocześnie i rysunek przedmiotu, to może to oczywiście uczynić, gdyż wymieniony powyżej termin do końca maja b. r. jest terminem ostatecznym, który wcześniejszego przedstawienia rysunku nie wyklucza. Wydział lokalnego komitetu wystawowego.

Dnia 14 b. m. ukonstytuowała się sekcja XLV krakowskiego komitetu lokalnego (obejmująca szkolnictwo), wybierając przewodniczącym delegata Namienika, radcę Laskowskiego, a sekretarzem p. Wojtyłę, kierownika szkoły w Grzegorzach.

Przegląd polityczny.

Kraków, 15 kwietnia.

Niepokojące pogłoski o postawie Watykanu względem Polaków i sprawy polskiej czekały wreszcie uroczystego zaprzeczenia z ust samego papieża. Po zaprzeczeniu na prywatnym posiedzeniu rodziny ks. Czartoryskich Leon XIII po raz drugi zaprzeczył teraz tym wieściom w sposób uroczysty podczas przyjęcia pielgrzymów polskich z kardynałami Dunajewskim i Ledóchowskim na czele.

Wczorajszą naszą telegramem prywatnym sygnalizował już treść odpowiedzi papieskiej na adres Polaków. Odpowiedź ta, pełna uznania i szacunku dla narodu polskiego, jest wyrazem życzliwości i współczucia Leona XIII dla Polaków, a zarazem pośrednią nagana dla tych klerykałnych dzienników włoskich, które w apologetycznym zapale dla polityki Leona XIII rozszerzały fałszywe wieści o przebiegu układow Watykanu z rządem rosyjskim i wzbudzały podejrzenie, jakoby następcą Piusa IX, dla widoków dyplomatycznych, opuścił Polaków i zapominając z jednej strony o naszych zasługach i cnotach, z drugiej o naszych krzywdach i uciesieniu, gotów był nawet poświęcić nasz narodowy rosyjskiemu, zezwalając na rusyfikację dodatkowego nabożeństwa w ziemach zaboru rosyjskiego.

Wprawdzie Leon XIII na posiedzeniu rodziny Czartoryskich sam nadmieniał, iż nie wiele, albo i nie zdużać nie może dla Polaków, i wcale się temu nie dziwimy, gdyż moralny wpływ kurii rzymskiej nie jest wstanie zmieścić się w wąskim kręgu, który wierzą tylko w siłę pięści. Ale i to już z wdzięcznością zaznaczamy, że Leon XIII za przykładem swych poprzedników uroczysto wyraził swe dobre chęci względem Polaków i tym sposobem oszczędził nam tego upokorzenia i zawodu, jakiego musieliśmy doznać wierni lud polski, dowiedziawszy się, że przedstawiciel najwyższej moralnej potęgi współczesnego świata nie doszł głęboko odczuwa słuszność świętej sprawy polskiej i z wrogami Polski przeciwko nam pakuje. Tak nie jest i nigdy tak być nie może. Leon XIII podobnie jak jego poprzednicy, a bez wątpienia także i jego następcy, będą zawsze stróżami międzynarodowej sprawiedliwości i obrońcami ludów uciesionych, i może jeszcze nadzieje chwila dziejowa, kiedy słowo ich, potężniejsze niż dzisiaj, z większą skutecznością odezwie się w obronie Polski i nieprzedawnionych praw polskiego narodu. Tymczasem zaś wdzięczni jesteśmy Leonowi XIII, że nie wahał się uroczysto

wyłosić wobec świata, iż Watykan jako potęga moralna jest po naszej stronie.

Oto mniej więcej dosłowne brzmienie odpowiedzi papieskiej na adres Polaków, odczytany po francusku przez kardynała Dunajewskiego:

„Z wielką radością widzimy synów Polski tak licznie zgromadzonych. Radosz naszą powiększającą słowa, które dopiero co usłyszeliśmy, a które wyrażają także uczucia tych nieobecnych, którzy są tu z nami myślą i sercem. Polacy występowali zawsze w obronie Kościoła i dla obrony religii tak wiele zdziałali. Ze synowie ich mają prawo szczytowania się z ich zasług, tem bardziej, że zachowali cnoty, wierność i chwałę swych przodków. Jakikolwiek spotykają Was przeciwności losów i czasu, możecie zachować ich chwałę i te zasługi, dotrzymując wiary i posłuszeństwa Stolicy apostołskiej. Składacie wzruszające dowody waszych uczuć i waszej stałości przez liczną udział w jubileuszu, przez życzenia i dary, przez wdzięczność, z jaką oceniacie nasze nieustanne usiłowania, dla waszego dobra podejmowane. Z radością i wdzięcznością przyjmujemy dowody waszej miłości. Zawsze opiekowaliśmy się katolikami w Polsce i zawsze opiekować się nimi będziemy, w miarę naszych sił, nie bacząc na oszczerstwa i żłośliwe pogłoski o naszym stanowisku w stosunku do katolików-Polaków rozsiewane. Skoro Pan Bóg przywołał do ojcowskiego błogosławieństwa waszą duszę ducha i pociechy, udzielamy tedy naszego błogosławieństwa wsem obecnym i nieobecnym.“

Otrzymałmy następujące pismo:

„Ponieważ dobrze nam jest wiadomym stanowisko p. Stanisława Wysockiego w sprawach nas dotyczących, a mianowicie, że jako poseł do Rady państwa w minionej kadencji, wybrany z większej własności obw. przemyskiego zawsze, tak w pełnej Izbie, jak i w Kole polskiem w obronie naszych włościainskich interesów stawał, ponieważ wiadomo nam, że jako członek Rady pow. brzozowskiej na tem samem stoi stanowisku, ponieważ wreszcie w gminach do klucza dóbr jego należących, zawsze materyalnie i moralnie lud dźwignął jest jego usilnem staraniem, ponieważ wreszcie zdolności jego, gruntowna wiedza i umiejętność każdego, płynna, przekonywująca wymowa daje nam rękojmię, że w Sejmie skutecznego w nim będziemy mieli rzecznika i obrońcę — przeto bez poprzedniego porozumienia się z nim, postanowiliśmy jednomyślnie głosy swe oddać p. Stanisławowi Wysockiemu, bez jego woli, a może nawet wbrew jego woli. Wprawdzie odezwały się głosy za przeprowadzeniem kandydata z grona mniejszych posiadaczy, atoli spokojna rozważa, a wreszcie zrozumienie własnego interesu, kazały nam wszystkim uczucie myślicy postarać się o jednogodną działalność w tej sprawie. Na tej podstawie podpisany komitet ludowy, w r. 1891 wybrany, bez odwołania się do ogółu z braku czasu, a w porozumieniu z wybitniejszymi gospodarzami z pośród włościainskich zachodniej części powiatu, postanowiliśmy p. Wysockiego do kandydowania zaprosić i braciom z całego powiatu do poparcia zalecić.

Wydałmy odezwę do włościainskiego powiatu. Świadczy ona, że poparliśmy p. Wysockiego w dniu 5 kwietnia b. r. na zgromadzeniu komitetu powiatowego dlatego, iż poruszone przezeń sprawy są dla nas żywo interesujące, zaś — wziętę wprawdzie, ale jeszcze mniej niż słów treści zawierające przemówienie kontrkandydata (Skrzyńskiego) żadnego z nas dla swej przestarzałej wartości zyskać nie mogło. Swą mową niy programową zademonstrował on pustkę swojej myśli i dążeń, a wybór p. Stanisława Wysockiego jest zapewniony, byle tylko wyborcy nie dali się balażać. Niechaj pamiętają, że wybór p. Wysockiego z Jasienicy jest walczany przez tych właśnie, którzy nigdy losów włościainskich nie mieli na sercu. Adam Władysław, przewodniczący, *Jedrej Rachwał*, sekretarz komitetu wyborczego w powiecie Brzozowskim“.

Ze spraw ruskich.

W dziennikach ruskich coraz częściej zaczynają się pojawiać artykuły, nawołujące Rusinów, aby wzięli solidarnie udział w pracach około wystawy krajowej. „Nakazuje nam to — czytamy tamże — nietylko własny interes, ale także ambicja. W roku 1894 zjedzie do Lwowa mnóstwo Słowian i inne narodowości, czyżby to nie było

wstydem dla nas, gdybyśmy się nie dali im poznać? Czas już porzucić narzekania i najwyższa pora zabrać się do pracy. Za tym głosem winni pójść wszyscy Rusini bez wyjątku i w wystawie krajowej wziąć jak najczynniejszy udział. Gdy Rusini wystawę obeślą jak najliczniej, to tem samem dadzą wyraz swojej dojrzałości. Trzeba jednak zrozumieć cel wystawy, a znajdzie się u nas wiele przedmiotów, które będzie można wystawić“.

W szczególności zwracają Rusini uwagę na lud wiejski, zrywając go, aby co tylko będzie miał i mógł na wystawę posłać. Przyjdzie mu to o tyle łatwiej wykonać, że komitet wystawy zapewni włościainom bezpłatne miejsce na wystawie i paszę dla bydła, a Towarzystwa gospodarskie i Rasy powiatowe pokryją prawdopodobnie koszty przewozu.

Ruskie Towarzystwa — pisze *Dilo* — powinny wystawić własną, osobną pawilon. Na przedmiotach ruskich powinny być pomieszczone ruskie napisy.

Z sejmów krajowych.

Z sejmów krajowych oprócz czeskiego i styryjskiego, jest już przy pracy sejm tyrolski od dn. 12 b. m., ale bez współdziałania posłów z południowych, włoskich okręgów. Ta abstynencya trwa już trzeci rok i znajduje ciągłe uznanie i poparcie wyborców zarówno klerykałnych, jak liberalnych, bo obydwaj stronnictwa upominają się o autonomię południowego Tyrolu.

W Czechach walka zawzięta między stronnictwami trwa dalej: tak Młodocześni, jak Starocześni uderzają jednakowo na szlachtę feudalną za jej osiadczenie się za rozbiorem przedłożen rządowych o rozgraniczeniu okręgów sądowych. *Poli tik* twierdzi nawet, że nie wszyscy członkowie stronnictwa czeskiej szlachty feudalnej zgadzają się z postępowaniem ks. Schwarzenberga i hr. Zedtwica w komisji, z czego wysnuwa przypuszczenie, iż część tego stronnictwa w pełnem sejmie albo powstrzyma się od głosowania, albo może nawet przeciw przedłożeniu głosować będzie, skutkiem czego przedłożenia upadną — a część konserwatywnych szlachty narazi się na zarzut postępowania zgodnego z Niemcami na szkodę narodu — i przez to utraci swoje znaczenia polityczne w kraju i w państwie.

Takimi wywodami stara się ten dziennik odcierać szlachtę feudalną od chwilowego sojuszu z Niemcami. Czy mu się to uda, to się okaże.

Dzisiaj jest posiedzenie sejm. Na porządku dziennym jest pierwsze czytanie przedłożen rządowych o wydzieleniu trzech okręgów sądowych z dotychczasowego obszaru sądów obwodowych i o utworzeniu osobnego sądu obwodowego w Słanem Zaburzenia antisemickiego w Kladnie jeszcze wczoraj nie ustały. Sprawozdano pomoc wojkową z Kutnejbory dla utrzymania spokoju głównie przez wzgląd na jarmark poniedziałkowy.

Marszałkiem sejmii niższo-austriackiego został zamianowany hr. Gudenau. Należy on do stronnictwa liberalnego.

Z Puryż.

Sprawa Turpina przybrała bardzo poważne rozmiary. Nie mówiąc już o niezmiernem zainteresowaniu się prasy paryskiej tą tajemniczą sprawą nie należy zapominać, iż może ona mieć ważne następstwa dla byłego ministra wojny Freycinet'a, ponieważ obecna Rada ministrów zgozdała się na wniosek ministra Loizollona, aby zarządzić ankietę celem wyświelenia stosunków, w jakich Turpin postawał z ministerstwem wojny z powodu swego wynalazku. Być może, że Freycinet oświadcze się niewinny, i nie spadnie na niego żadna odpowiedzialność, ale w każdym razie może to silnie podkopać i tak już zachwianą jego popularność, jeśli się okaże, że przez brak należytej kontroli i dozoru dopuścił do rozpowszechnienia tajemnicy wyrobienia melinitu. A zdaje się, że zarzuty Turpina i Cardane'a są słuszne i wielu świadków potwierdza je stanowczo. Tak n. p. do redakcy *Figara* zjawił się niejaki Lachelin i potwierdził, że rządowi chilijskiemu dostarczono z Francji znaczną ilość nabożów melinitowych. Lachelin widział cały ładunek z melinitem na pokładzie okrętu, który przetrwał melinit z Francji do Chili. Świadek przytacza nazwę okrętu i nazwisko jego komendanta.

Z Belgii.

Nie zbyt prawdopodobna wydaje nam się apodyktyczna wiadomość, podana przez *Bureau korespondencyjne* we wczorajszym telegramie, który donosił, że wieści rozgłaszane w dziennikach zagranicznych o zaburzeniach w Brukseli i okręgach górniczych są zupełnie zmyślone. W sprzeczności z tem zaprzeczeniem pozostaje mianowicie świeża wiadomość o odwołaniu zapowiedzianego na onegdaj balu w pałacu hr. Flandry. Powodem odwołania miało być przykre wrażenie, jakiego rodzina hrabiego Flandry doznała, widząc z okien pałacu, jak jednemu z manifestantów roztrzelano czaszkę. Konniżandarmi przy tej sposobności mieli wtargnąć do wnętrza publicznych lokali. Wiele osób rano.

Dowodem zaostrożenia się sytuacji jest też odczytanie mimozakazu publicznego *meetingu* robotników przed ratuszem brukselskim. W namie tmem przemówieniu zaznaczył Voldeers, że lud tak samo zniechęcał uchwały konstytuancy, jak teraz nie sobie nie robi z zakazu burmistrza odczytania zgromadzenia pod gołem niebem.

Z drugiej strony donoszą o uwięzieniu wszystkich członków generalnej rady robotników w Brukseli. Wiadomości tej brak dotąd potwierdzenia.

Na zgromadzeniu stronnictwa prawicy oświadczył się prezydent ministrów Beernaert za najświeższym projektem Nysse'na, przynajmniej wyborem pewnych uprzywilejowanych kategorii po kilka głosów każdemu. Beernaert stawia też z tego powodu kwestyę gabinetową. Zdaje się, że większość prawicy udzieli rządowi swego poparcia przeciwko projektowi Woestego. Na tego ostatniego wnioskodawcę dopuszczono się zamachu. Sprawa została uwięziona.

Zmowa w całym kraju szerzy się nieustannie.

Z Serbii.

Nowi ministrowie serbscy nie są nowiuzszami

w życiu politycznym. Prezydent rady ministrów dr. Dokić był dotychczas prezydentem Rady stanu, która, jak wiadomo, przejęta była duchem stronnictwa radykalnego i prowadziła walkę z rządem liberalnym. Oprócz tego zajmował on stanowisko wychowawcy króla Aleksandra. Należy on stanowczo do stronnictwa radykalnego. Minister spraw zagranicznych Andrzej Nikolicz był ministrem oświaty w radykalnym ministerstwie Pasica. Pulkownik Stankowicz, który objął tę ministerstwa robót publicznych, był przez długi czas szefem ministerstwa wojny. Dotychczas nie zaznaczył on się jako stanowczy zwolennik jednego lub drugiego stronnictwa, — sympatyje jednak najbardziej ze stronnictwami radykalnym i postępowym. Minister skarbu Vuicziastował tę samą tekę za ministerstwa Pasica i Gruicza. Również minister handlu Milosewicz był w radykalnych ministerstwach szefem sekcji w ministerstwie skarbu i należał stanowczo do stronnictwa radykalnego. Minister spraw wewnętrznych Milosawlewicz piastował tę samą tekę za ministerstwa Gruicza. Natomiast minister wojny Franasowicz należał do stronnictwa postępowego. Zarówno minister wojny, jak i prezydent gabinetu należą do ulubieńców Milana Franasowicza uratował nawet życie Milanowi w czasie zamachu Heleny Markowicz.

Kronika.

Kraków, 15 kwietnia

Sejmik relacyjny odbędzie się w poniedziałek 17 b. m. o godz. 6 wieczorem w sali Rady miejskiej. Sprawozdanie złożą posłowie: dr. Argust Sołkowski i dr. Ferdynand Weigel.

Arestowania za przemycenie towarów. Wczoraj rano w Krakowie piętnastu, zaś w Oświęcimie ośmiu kupców izraelitów zostało wskutek zarządzenia władz skarbowych uwięzionych i w areszcie śledczym osadzonych, a to w sprawie przemycaenia z Prus do Austrii różnych towarów, co do których przed kilkunastu dniami w pomieszkaniach prywatnych i sklepach odbyły się rewizje. Jakże straty z powodu tych wykrytych przekroczeń skarbowych poniosł skarbu państwa, rzetelni kupcy, fabryki krajowe i państwo, tego obliczyć się nie da. Energiczne wystąpienie w tej sprawie władz skarbowych wyśję powinno na korzyść rzetelnych kupców i przemysłowców krajowych, gdyż ufać należy, że przez surowe ukaranie przestępców kraj nasz od napływu nieprawą drogą sprowadzanych towarów zagranicznych i wskutek tego za bezcen sprzedawanych, nietylko uwolniony zostanie, lecz nadto że wyroby krajowe należą być zbyć nie będą. Śledztwem przeciwko aresztowanym kieruje wystają z Lwowa przez krajową dyrekcję skarbu sekretarz p. Roman Witoszyński.

Stacya kontumacyjna dla trzody w Krakowie zostanie stanowczo otwarta dopiero w dniu 4 maja 1893.

Kradzież na poczcie. W urzędzie pocztowym przy dworcu kolei żelaznej w Krakowie skradziono tej nocy dwa listy pieniężne, z których jeden zawierał miał kwotę 150, drugi 800 złr., z biurka, w którym zamknął je, po skończeniu urzędowania, oficyał pocztowy p. Sulisławski. Policya zarządziła natychmiast dochodzenie i uwięziła dotąd dwóch woznych, zajętych w tych biurach.

Zmiana lokalu. Stowarzyszenie krakowskich rękodzielników „Zgoda“ posiada obecnie swój lokal przy ulicy Sławowskiej 1, 29, i 1 piętro.

Na wystawie obrazów w Sukienicach jutro w niedzielę przy elektrycznym oświetleniu odgra przelaz 13 pułku między innymi utworami Mozarta „Impresario“, uwerturę, oraz Liszta „Węgierskie rapsodie“.

Odczyt. Wczoraj w auli *Collegii novi* miał dr. August Kwaśnicki odczyt o „usterekach higienicznych w wychowaniu dziewcząt“. Bardzo licznie zebrana publiczność wysłuchała odczytu z widocznym zajęciem i dziękowała prelegentowi głośnie mi oklaskami. Omówienie szczegółów odczytu, z braku miejsca, oddajemy naszymu do następnego numeru.

Wiceprezydent krajowej dyrekcji skarbu dr. Witold Korytowski bawi w Krakowie od 13 b. m., i w tym czasie odbył lustrację tutejszej powiatowej dyrekcji skarbu. miejscowej komisji podatkowej i głównego urzędu podatkowego.

P. Korytowski przyjmując jutro w niedzielę o godzinie 1 w południe w biurze naczelnika powiatowej dyrekcji skarbu, ulica Kanonowa.

Z kolei północnej. Nowy rozkład jazdy, obowiązujący od 1 maja br., obejmuje między innymi następujące ważniejsze zmiany: Pociąg osobowy nr. 15 odjazd z Wiednia do Krakowa o godz. 8:10 rano i pociąg osobowy nr. 16 odjazd z Krakowa do Wiednia o godz. 5:40 rano, zatrzymywając się będzie także na przystanku Zagrzeb 1 minutę. Pociąg osobowy nr. 17 odchodzić będzie z Wiednia do Krakowa, zamiast o godzinie 7:25, już o godzinie 7:20 wieczór. Pomiędzy Dzierżycami a Bielskiem zaprowadzone będą nowe pociągi osobowe nr. 1319, odjazd z Dzierżyc o godzinie 5:55 po południu, przyjazd do Bielska 6:15 wieczór, do połączenia z pociągami osobowymi nr. 18 z Krakowa i nr. 1320, odjazd z Bielska o godz. 6:30 wieczór, przyjazd do Dzierżyc o godzinie 6:45 wieczór, do połączenia z pociągami pospiesznym nr. 1 i z pociągami osobowymi nr. 15 do Krakowa. Pociąg osobowy nr. 1433 odjazd z Trzebini o godz. 6:54 rano, odchodzić będzie ze Szczakowia do Myślowic, zamiast o godzinie 7:50, dopiero o godzinie 8:14 rano i w Szczakowiu łątawić połączenie z pociągami osobowymi nr. 1532, odjeżdżającym z Granicy o godzinie 7:55 rano. Pociąg mieszany nr. 1625, odjazd z Krakowa o godz. 4:38 rano, przyjazd do Podgórze-Bonarki o godz. 5:6 rano, kursować będzie na próbe od 1 maja do końca września br. Pociąg osobowy 2319 odchodzić będzie z Bielska do Kalwaryi, zamiast o godz. 7:35, już o godz. 7:30. Pociąg mieszany nr. 2351 odchodzić będzie z Wadowic do Kalwaryi, zamiast o godzinie 5:8 po południu, dopiero o godzinie 7 wieczór.

Zmarli. Ks. Sebastian Zapala, proboszcz w Zgórsku pod Radomyślem, zmarł dzisiaj.

Z wystawy krajowej. Ks. Adam Sapieha, prezes powstającej wystawy krajowej zwiędził w dniu onegdajszym, jak nam ze Lwowa donoszą, plac wystawowy i badał szczegółowo stan dotychczasowych robót. Od wczoraj rozpoczęto budowę fundamentów pod budynki panoramy; ruch na placu wystawowym wzrasta z każdą chwilą.

Piotr Stachiewicz, który odniósł świeżo tak znakomity triumf na wystawie wiedeńskiej, nadesłał dyrekcji wystawy sporych rozmiarów obraz, mający w kopii chromatograficznej służyć za plakat wystawowy. Jest to, krótko mówiąc, w swoim rodzaju arcydzieło tak pod względem pomysłu, jak kompozycji rysunku i sposobu malowania. Przepyszna postać krakowskiego chłopca o mistrzowsko traktowanej głowie i hożej Rusiniki na tle wdzięcznie ułożonych emblematów staną się niewątpliwie wkrótce w całym kraju popularnemi.

Posiedzenie sekcji XV, szkolnej, zwołane przez prezesa wydziału krakowskiego komitetu powszechnej wystawy krajowej, dyr. Rottera, odbyło się dnia 14 b. m. w biurze Rady szkolnej okręg. zam w pałacu Spiskim. Na posiedzeniu tem sekcya ukonstytuowała się. Przewodniczącym wybrano delegata p. Laskowskiego, sekretarzem p. Jana Wojtyłę. Uchwalono wzmocnić sekcję reprezentantami uniwersytetu, szkół średnich i szkół ludowych, a następnie posiedzenie odbyć skoro Rada szkolna krajowa wyda instrukcję, w jaki sposób szkoły nadzorują jej podległe mają włączyć udział w wystawie krajowej.

Zjazdy. Piszą nam ze Lwowa: W pierwszych dniach lipca b. r. odbędzie się w Krakowie doroczny zjazd chirurgów polskich. Na zjeździe tym powziętą zostanie uchwała co do terminu i miejsca przyszłego zjazdu, a tym razem, jak styszelśmy, wybór paś ma na Lwów. Jest to projekt bardzo słuszny i winien być wzięty pod baczną uwagę przez wszystkie nasze twarzystwa i korporacje. Niewątpliwie byłoby bardzo pożądanem, aby w czasie trwania wystawy, od maja, względnie czerwca do października, odbyć się mogły w mieście naszym zjazdy: historyków, lekarzy, prawników, rolników, techników, pedagogów, kupców i przemysłowców, oficyalistów prywatnych, sokółów, straży ogniowych i t. p. Literaci i chirurgowie, dziś już Lwów jako punkt zborny na r. 1894 wymieniając, trafny zrobił początek.

Ze Lwowa. Nowo wybrana Rada miejska zebrała się wczoraj po raz pierwszy o godzinie 11 przed południem w sali ratuszowej. Powitał zgromadzoną dotychczasową prezydent miasta p. Mechnaeki, wylizując między zadaniami, jakie nowa Rada czeka, przedewszystkiem wystawę krajową, która ma być próbą ogólną dla polskiego przemysłu i sztuki polskiej, potem następujące sprawy: uporządkowanie finansów miasta, zorganizowanie opieki nad ubogimi, dźwignięcie przemysłu i rękodzieła, budowa nowego teatru, urządzenie kolei elektrycznej i oświetlenia elektrycznego, urządzenie wodociągów, asanacja miasta, uzupełnienie sieci kanałowej, zmiana statutu i ordynacyi wybornej i reorganizacja magistratu. Zycząc Radzie miejskiej spełnienia bodaj w znacznej części tych ważnych zadań, zakończył prezydent przemówienie swą prośbą, aby zgoda i jedność panowały w reprezentacyi miasta, a przyswiecając dobrым przykładem, oddziaływały zbowienie i skutecznie na zgodę i spokój całego społeczeństwa lwowskiego, jak tego wymaga godność i powaga stolicy kraju.

Posiedzenie zakończyło się wyborem komisji weryfikacyjnej.

Z Jasienicy (powiat brzozowski) otrzymujemy następujące pismo:

Szanowna Redakcyo! Prosimy o umieszczenie następującego pisma:

Ponieważ stosunki miasteczka Jasienicy (w pow. brzozowskim) kilkakrotnie w *Przeglądzie* przedstawiane były w fałszywym świetle, przeto upraszamy Szanowną Redakcyę o podanie do wiadomości szerszej publiczności opisanego poniżej prawdziwego stanu rzeczy.

Istnieje niezadowolone w Jasienicy i to od dłuższego już czasu, a to z pisarza gminnego Krzyszka Wincentego, który zajmując to stanowisko około lat dwudziestu, a w ostatnich latach przy wójcie, nieumiejętnym ani czytać, ani pisać (!), rozpanoszył się — według wyrażenia tutejszego — i stał się nietylko przykrzym w obejściu, ale także powodem licznych nieporządków, jakie w ostatnich latach w gospodarce gminnej się pojawiły.

Nieporządku te stwierdził Wydział powiatowy w Brzozowie przez swych delegatów po dwakroć w r. 1891 i obłożył niepięknym grzywną, jako odpowiedzialnego za nie, grzywną 5 złr. Wobec tego starali się tutejsi obywatele już od lat trzech o usunięcie szkodliwego dla gminy pisarza, lecz wszelkie ich zabiegi w tym względzie okazały się bezskutecznymi, gdyż pisarz ten obok wójta nieumiejącego pisać, przy ostatnich wyborach stworzył różniemi sztuczkami żywej sobie większość Rady, drwi ze wszystkich, głosząc publicznie, że ustąpi z pisarstwa, jeśli mu się spodoba.

Trzecia z rzędu lustracja, zarządzona przez Wydział pow. a dokonana przez p. Librewskiego w grudniu 1892, wykazała obok dawniej stwierdzonych, ciągle się powtarzających, jeszcze nowe nieprawidłowości, wskutek czego Wydział powiatowy rozporządzeniem z 8 stycznia b. r. nałożył na wójta W. Mrozka ponownie karę 5 złr., a zaznaczając, że wobec niepięknego wójta cała wina spada na pisarza, nakazał zwierzchności gminnej natychmiastowe usunięcie go i zawiadomienie o tem starostwo i Wydział pow. w Brzozowie w dniach 14. Nawet i tego nakazu władzy nie ulękł się pisarz Krzyski, przeciw temu zarządzeniu założył rekurs, a w protokole posiedzenia Rady gminnej, w tym celu zwołanej, fałszywie zanotował, jakoby go Rada jednoznacznie (!) nadal na dotychczasowym stanowisku utrzymała uchwała, mimo, że taki wniosek, jako wobec nakazu władzy niedopuszczalny, wcale pod głosowanie poddany nie był. Takiż rzeczywisty stan stosunków gminnych w miasteczku Jasienicy. Jasienica, 12 kwietnia 1893.

Członkowie Rady gminnej: Dr. Ludwik Śnieżek, Walerjusz Zrebicki, Jan Mrozek, Ludwik Tabiński, Józef Boron, i Jedrej Śnieżek podp. dr. Śnieżek.

Z Zatora. W dniu 12 b. m. złożył dr. J. Tar-chalski na ręce Zarządu szkoły w Zatorze kwotę 14 złr. 40 ct, zebraną na zgromadzeniu towarzystwa u siebie, na zakupno przyrządów do nauki gimnastyki dla szkoły tuższej, za którą to kwotę Zarząd szkoły tak zacnemu inicjatorowi, jako też i łaskawym ofiarodawcom gorące podziękowanie niniejszem składa.

Za Zarząd szkoły w Zatorze: Antoni Mikstein, kierownik szkoły.

W „Sokole“ w Nowym Sączu odbyło się dnia 8 b. m. nadzwyczajne walne zgromadzenie członków, na którym postanowiliśmy przystąpić do związku polskich Towarzystw gimnastycznych sokółek, obrano delegatami do tegoż: prezesa swego Lucyana Lipińskiego, Karola Młodzika, dra Mieczysława Chlebowski, Wiktora Wyszyńskiego i Eugeniusza Biegowskiego.

dziejstwa twej przyjaźni, zaliczyłbym się do najszczęśliwszych. To dobrodziejstwa — to widmo, które nie sięgać i spokój ducha odbierać będzie. Jam był twym przyjacielem! twóim! Nigdy natura na twoim krzywdę się nie wysiliła, jak wtedy, gdy postawiła cię na drodze mego życia. Twoja przyjaźń — to wieczna pamięć hałby. Uczuizłwa ona od brzemienia lat, okrutniejsza od ran najboleśniejszych. Nigdzie nie schronię się przed jej sromotą, żadne wrażenia nie zatrą mi jej z pamięci. Jesteś dość głębokie morze — zapomniał, w którymby mógł już zatopić? Jak napój trujący, podany w krystalowym kielichu zwracam ją tobie. Odbierz ją z powrotem — i zgini z nią razem, przepadnij. Nie miałem przyjaciela. Nie! nie!

Odskąd ją poznał, świat dla niego zmalał. W tem wielkim, bezdennem kocharniu zatonał cały. Wszystkie jego myśli, uczucia, czyny zmierzły do jednego źródła — do niej. Kochał ją, jak poganin kocha bóstwo, i jak poganin przed bożkiem, tak on uchylił głowę przed jej wolą. Nie było jej pragnienia, którego by on nie zadowołał niejednokrotnie nateżeniem mocy wszystkich. Nie było ofiary, której by nie złożył ochozo na ołtarzu swej miłości. Nawet tej zbrodni, która na zawsze wymazała go z grona ludzi dopuścił się niemal dla niej... zyskami z niej osiągniętemi chęć zapewnić ukochanej dostaki.

I on mógł zapomnieć, że jest przecie serce, które w niedoli współczuć mu będzie?

Nie, on nie zapomniał, tylko w zawirusze wrażeń okropnych, zohydzony we własnym sumieniu, nie miał odwagi liczyć na jej wspaniałomyślność. A jednak miał prawo, bo ileż to razy przysięgała mu z zapalem: Z tobą w radości i smutku, w dostatku i nędzy, z tobą w chwale i upadku, w sławie i niesławie!

(Dok nast.)

II.

I przez mgłę jez wstrzymany ujrzał w smukłą postać młodej dziewczyny, która w czarnych szatach ze spuszczone mi oczyma, wsunęła się cicho do sali.

Wtedy gorzyc, napełniająca jego duszę, zaczęła się rozpywać w uczuciu niewysłowienie słodkiem, ciepłym, łagodnym i kojącym.

Widok przybyłej podzielał na niego uspokajająco... Gniew i oburzenie, pragnienie zemsty i

Z Bydgoszczy donoszą, że w tamtejszych kołach naukowych i po za nimi rozprawiają dużo o rozporządzeniu pewnego powiatowego inspektora szkolnego, wydanem do podwładnych sobie nauczycieli, w którym żąda, aby nauczyciele przed nim stali po żołniersku, wyprostowani jak struna. Pan inspektor, będący porucznikiem rezerwy, nakazał nauczycielom taką żołnierską postawę również ustnie. — Inny inspektor, również porucznik rezerwy, podpisuje się pod swemi okólnikami zawsze jako „porucznik rezerwy”. Jeden z podwładnych mu nauczycieli, pod piśmiem na okólniku „czytałem”, dodał również do swego podpisu „gefreiter rezerwy”.

Cholera na Podolu zakordonowem. Podług moskiewskich urzędowych gazet, w trzech powiatach: kamienieckim, winnickim i braclawskim zachorowało od 13 do 28 marca 456 osób, wyzdrowiało 362, zmarło 119, pozostało chorych 145. Razem od początku epidemii zachorowało w podolskiej gubernii 8 223 osób, zmarło 2 886, wyzdrowiało 5 212.

Concordia. Stowarzyszenie austriackich dziennikarzy w Wiedniu, na wzór którego założono obecnie we Lwowie Stowarzyszenie dziennikarzy polskich, rozwija się — jak wynika z ostatniego sprawozdania — nadzwyczaj pięknie i dziś już niesie znaczną pomoc swoim członkom. W r. 1892 wypłaciło 7 inwalidom, 43 pensjonaryszom, 37 wdowom i 16 sierotom sumę 53 786 złr. Od czasu zaś swego istnienia wypłaciło ogółem 455 734 złr! Cyfry te są najlepszym dowodem siły i użyteczności Stowarzyszenia.

Zacmienie słońca, ostatnie w tym wieku przypada na jutro 16 bm. Widzialne będzie w Ameryce południowej, w części południowej Europy, w Afryce wschodniej i po części w Malej Azji.

Przeciw cholercie. Rząd pruski, jak donosi *Grządani* „wiadomości w tych dniach rosyjskie ministerstwo spraw zagranicznych, że w celu zabezpieczenia granicy pruskiej od cholery. Wista na przesłaniu 320 wiorst została podzieloną na 20 części, a po każdej z nich krążyć będzie po 2 statki z personaliami lekarskimi; statki rosyjskie w Gdańsku żadnej nie będą miały komunikacji z lądem, wodę zaś i pożywienie dostarczać im będą statki ochronne pruskie. Nadto wszystkie statki rosyjskie, jakie wejdą na pruskie terytorium Wisły, opłacać mają specjalną daninę po 100 marek na potrzeby anticholeryczne.

O gwałtownem trzęsieniu ziemi w Węgrzech i krajach bałkańskich, nadchodzą następujące szczegóły: W Temeszwarcie pierwsze wstrząśnienie nastąpiło o godzinie 2 min. 50, było — no tak silne, że ludzie na nogach utracali się nie mogli. Z półek spadały rozmaite przedmioty, ze ścian obrazy. Zgarki stawały. Liczne budynki zostały nadwyręzione; wstrząśnienia najsilniej dawały się uczuć na piętach górnych. Miały one kierunek od północnego zachodu ku południowemu wschodowi. Naliczono 40 potężnych faloowań, naprzód silniejszych, a potem coraz słabszych. Trzęsienie ziemi trwało czterdzieści sekund. W Szegedynie widać ratuszową wieżę z zaochłota. Mury domów poruszały się w wielu miejscach. W Osieku trzęsienie ziemi było tak silne, że stoły i stółki poruszały się zaczęły, a zegary ściennie prawie wszystkie stanęły. Ziemia chwiała się falowato tak, że wszyscy poczuli się z domów. W Belgradzie pierwsze wstrząśnienie było bardzo silne i trwało 27 sekund. Mnóstwo domów zostało uszkodzonych, a między niemi cztery w samym środku miasta. W dzielnicy miasta powyżej królewskiego kosku, w tak zwanym Wradzanie, ściany gmachu poselstwa austriackiego popękały. Gmach więzienny w Topolizerze został również mocno uszkodzony. W całym mieście powstała formalna panika. W Sofii o godzinie 7 m. 5 dało się uczuć dość silne wstrząśnienie falowate, z kierunkiem ku wschodowi. Trwało ono około pół minuty.

W obce ręce. Ostatni przedstawiciel rodu Tarnowskich, których majątki zajmują ogromne obszary na Wołyniu, zmarł także niedawno. Spadkobierczy w prostej linii, córki nieboszczyka, powychodziły za mąż za austriackich poddanych do Galicyi, skutkiem czego utraciły prawo własności do tych dóbr i muszą je za przykładem księżki Hohenhohen obecnie sprzedać. Knpic dobra te może naturalnie tylko Moskal, a — jak obecnie chodzą pogłoski — w roli nabywcy występuje również rząd, w celach parcelacji ziemi pomiędzy włościan.

Z Berlina piszą: Próba wysadzenia w powietrze wieży rozebranego tumu protestanckiego nie udała się. Z zezwolenia cesarza wszelkie uczyniono w tym celu przygotowania już w piątek ubiegły. W sobotę rano około godz. 9 1/2, plac Zamkowy i Lustgarten opróżniono z publiczności, mosty zamkowy i cesarza Wilhelma, jako też ulice, wiedące do placu Zamkowego i Lustgarten dla ruchu wozowego i osobowego zamknięto. Wieża na wysokości 130 stóp. Położono 14 min w głębokości 1 metra 25 cm., ładowanych nabojami dynamitowymi, do których użyto dwa cetnary 18 funtów dynamitu. Od pomnika króla Fryderyka Wilhelma III położono sznur długi na 80 metrów, który za pomocą elektryczności miny miał wysadzić.

Cesarz stanął na balkonie średnim zamku, celem przypatrzenia się przebiegowi eksplozji. Panktualnie o godzinie 10 major Gaertling z puku kolejowego, któremu poruczeno wykonanie eksplozji, dał znak na połączenie drutów. W kilka chwil później zadziała ziemia, wzniosła się potężna chmura prochu i kurzu, wieżę jednak, gdy prochy opadły, utrząno stojącą w tem samym miejscu, co dawniej. Oczywiście że oznaczono siłę oporną potężnych murów. W tych dniach major Gaertling próbę wysadzenia wieży w powietrze powtórzył; użył tym razem przynajmniej 3 cetnary dynamitu.

Gwałtowny cyklon niszczył wiele miejscowości w stanach Kansas, Iowa, Nebraska i Missouri. **Snieżyca** z Chicago donoszą, że skutkiem niezmiernie zawietrznych śnieżycy, dwa nowe olbrzymie hotele i gmach panoramy runęły.

Pożar tąg. Z Nowego Jorku donoszą, że w Nebraska od trziesięciu dni palą się taki. Kilka wsi i dużo bydła padło pastwą płomieni.

Lekarz nadworny i ulubieniec papieża Leona XIII, signor Cesarelli, zmarł, jak wiadomo, przed niedawnym czasem. Obecnie, z powodu jego śmierci, prowadzi się surowe śledztwo, gdyż w Rzymie o powadze tej śmierci obiegają najfantastyczniejsze pogłoski. *Correspondenza Verde* podaje, jakoby Cesarelli był członkiem loży masońskiej i los wyznaczył mu doświadczenie z drzewa pałeczki w dniu jubileuszu tego ostatniego. Cesarelli nie zgodził się na to i dlatego został otruty. Pisma papieżkie stanowczo zaprzeczają tej plotce, która rozeszła się po świecie, a sekcyja, odbyta przez kilku znakomitych lekarzy na zwłokach zmarłego, przekonała, że dr. Cesarelli nie był bynajmniej otruty.

Leon XIII, kiedy się dowiedział o tych plotkach, miał się odezwać: „Biedny przyjacielu! Ciebie skłaniają nawet, ciebie, który za życia nie miałeś wcale wrogów!”

Repertuar teatru krakowskiego.
W niedzielę 16 kwietnia: Po raz drugi „Fredzio”, komedia w 3 aktach Stanisława Graybnera, odznaczona na konkursie im. Wołodkowicza.
We wtorek 18 kwietnia: Po raz trzeci „Fredzio”, komedia w 3 aktach St. Graybnera, odznaczona na konkursie im. Wołodkowicza.
W sobotę 22 kwietnia: Na dochód Wandy Siemaszkowej po raz pierwszy „Hrabia Jerzy”, komedia w 3 aktach Stanisława Graybnera.

Wiadomości naukowe, literackie i artystyczne.

— Jak to Walenty przyszedł do majątku. Opowiadał Seweryn Udziała, Tarnów, 1893.
Dobry jest lud nasz, ale często lekkomyślny i za mało oszczędny, to też trudno dorabiać się jakiejś takiej możliwości. Tę okoliczność miał autor na uwadze, pisząc książeczkę, której tytuł umieściliśmy powyżej. W przystępnym opowiadaniu, prozaicznym licznymi przystawkami, podaje wskazówki i rady, jakie oszczędności zaprowadzić może rolny gospodarz i gospodyni wiejska w codziennym życiu wśród rozlicznych zajęć domowych i rolniczych. Jak z tego widzimy, będzie książeczka p. Udziały bardzo pożyteczna dla ludu i młodzieży. A kosztuje tylko 2 et, jak wszystkie inne książeczki wydawnictwa dwucentowego.

Józef z Bochni. Patrz na tylnie koła Tarnów, 1893. Str. 18.
Pod tym tytułem opuszcza prasę XVI książeczka dwucentowego wydawnictwa Seweryna Udziały i Stanisława Pallana. Zazwyczajnie znany autor na polu piśmiennictwa dla ludu przedstawił w barwnej napisanej powiastce syna kowala, zdolnego kłopotaka, ale źle wychowanego przez matkę, którego próżniactwo, pijaństwo i złe towarzysztwo prowadzi do ruin, czyniąc nieszczęśliwą całą rodzinę jego. Książeczka ta kosztuje tylko 2 et.

Dział ekonomiczny.

Z targów zbożowych.
Kraków, 14 kwietnia.

Płacono za 100 kilogr. netto:	od	do
Pszonica	8 30	8 85
Zyto	6 90	7 05
Jęczmień	5 50	6 50
Owies	6 80	7 20
Groch	10 —	12 —
Tatarska	7 —	8 —
Pisno	5 —	6 —
Fasola	8 —	10 —
Jagły	11 —	16 —
Siano	—	2 80
Stoma	—	2 —
Konieczyna na paszę	—	3 40
Ziemiaki za hektolitr	1 80	2 —
Jaja za kopę	1 20	1 30
Masa za garniec	4 —	4 25
Spirytus na 95° Tralesa za hektolitr	—	76 —
Okowita na 80° Tralesa za hektolitr	—	74 00
Tymotka masienie	—	3 —

Spostrzeżenia meteorologiczne
(podług obserwatorium krakowskiego),
Kraków, dnia 15 kwietnia.

	wczoraj g. 10 w. g.	dziś w. g. 6 rano g. 2 pop.	dziś w. g. 2 pop.
Ciepłota powietrza (zred. do 0)	747.0 mm	745.8 mm	746.2 mm
Temperatura w stopniach Celsjusza	+0.8	+2.6	+5.7
Kierunek i moc wiatru (0 = cisza, 10 burza)	WSW 2	SW 1	WSW 3
Wilgotność względna (w odsetkach)	85%	60%	61%
Stan nieba	10	10	10
0 pog., 10 zap. pochm.			

Telegramy „Nowej Reformy“

(Telegramy Biura Korespondencyjnego).

Wiedeń, 15 kwietnia. *Fremdenblatt* omawiając wypadki w Serbii, twierdzi, że kraj czuć się będzie z pewnością zadowolonym, jeżeli młodemu królowi uda się załatwić trudną kwestję przesilenia. Dla Austro-Węgier, które niczego innego nie pragną, jak tylko porządek i pokojowego rozwoju sąsiedniego państwa, pozostaną stronniczością i osobistością, które o to troszczyć się będą, kwestya obojętna.
Dziennik ten wyraża uznanie dla działalności regenta Risticza i pisze: „Jeśli powołanym do kierowania sprawami państwa uda się wyzyskać radosne usposobienie ludu w sposób produktywny, zażegnać walkę stronnictwa, stworzyć pole dla pozytywnej działalności, — wtedy objęcie rządów przez Aleksandra I będzie początkiem lepszych czasów dla Serbii, która już tyle doznała przeciwności”.
„Na to jednak potrzeba nieodzownego poparcia stronnictw i samego ludu”.

Wiedeń, 15 kwietnia. Stan zdrowia Stambukowa poprawia się statecznie. Ambasadorowie turecki i angielski zasięgli wiadomości; pierwszy z nich nawet osobście.

Praga, 15 kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu przedłożenie rządowe o utworzenie nowego sądu obwodowego w Slanem, na wniosek ks. Ferdynanda Lobkowicza, odesłano do komisji dla spraw gminnych i powiatowych. Młodocześni wstrzymali się od głosowania. Za wnioskiem głosowali posłowie ze szlachty feudalnej ze stronnictwa niemiecko-liberalnego, a ze Staro-czechów pp. Rieger, Zeithammer, Mattusz i Tomek.

Budapeszt, 15 kwietnia. W Izbie poselskiej na dzisiejszem posiedzeniu sejm. p. Polony przedłożył interpelację o zajścia w Serbii.

Budapeszt, 15 kwietnia. Wiś Nagy-Szalancz pod Koszycami od wczoraj stoi w płomieniach. Wiś Zomba w komitacie Tolna spłonęła prawie do szczytu. Spłonęło 51 domów mieszkalnych wraz z zabudowaniami gospodarskimi.

Berlin, 15 kwietnia. Na wczorajszem posiedzeniu parlamentu niemieckiego p. Ahlwardt oświadczył, że dokumenta przez siebie zgromadzone tylko pod tym warunkiem przedłoży, jeżeli parlament wybierze osobną komisję do ich rozpatrzenia. Na to oświadczenie odpowiedział prezydent wezwaniem p. Ahlwardta, aby przedłożył w parlamencie osobny wniosek lub petycję.

Poczdaj, 15 kwietnia. Cesarz odjechał do Swinemünde.

Swinemünde, 15 kwietnia. Cesarz odjechał do Kielu.

Bruksela, 15 kwietnia. Przed gmachem parlamentu były dzisiaj znnowu zbiegowiska. Zandarmerya i policya użyła broni. Wiele osób rannych, między niemi 9 ciężko.

Wczoraj wieczerz były zbiegowiska. Z tłumy strzelono kilka razy na policję, ale w nocy był spokój.

Mons, 15 kwietnia. W Borinage strejkuje od wczoraj 1600 robotników. Ma przybyć niabawem oddział wojska. Zaszły wypadki zrabowania domów.

Mons, 15 kwietnia. W miejscowości Wasmuel około tysiąca świątkujących robotników uderzyło na fabrykę fajansów aby ją spalić.

Paryż, 15 kwietnia. Policya uwięziła wczoraj niejakiego Duprata i dziewczynę Demaste podejrzanych o to, że byli sprawcami wybuchu dynamitowego pod komisaryatem policji na ulicy „des Bons Enfants”.

Rzym, 15 kwietnia. Po przyjęciu pielgrzymki polskiej, papież udzielił posłuchania pielgrzymom z Austrii. Kardynał Gruscha odezwał adres do papieża po łacinie. Odpowiedź papieską, ułożoną także po łacinie, przeczytał Msgr. Merry-del-Val.

W odpowiedzi tej wspomniano o wierności Austrii dla kościoła katolickiego i o uległości katolików austriackich dla stolicy apostoelskiej, czego nowym dowodem licznym udział w jubileuszowym piątku. Dalej za-cela papież uległość i posłuszeństwo wobec episkopatu, oraz zaleca szczerą modlitwę i modlitwy do Matki Boskiej i trzymanie się zdalek od niebezpiecznych i wrogich katolicyzmowi sekt. Następnie wspomina o potrzebie wzmacniania ducha religijnego za pomocą szkół i w końcu udziela błogosławieństwa cesarzowi austriackiemu, całej rodzinie cesarskiej i wszystkim wiernym w Austrii.

W liczbie uczestników pielgrzymki było wielu dostojników duchownych i świeckich.

Petersburg, 15 kwietnia. Inspektorowie podatkowi zdali raport o pomyślnym stanie zasiewów.

Petersburg, 15 kwietnia. Car i carowa przyjmowali wczoraj Natalię serbską.

Sofia, 15 kwietnia. Dziennik *Bulgarie* omawiając posłuchanie u cesarza austriackiego, uwielbia go, jako wspaniałomyślnego obrońcę niezaleźnego, narodowego rozwoju ludów bałkańskich, zaś Kalnoykowego jako wiernego wykonawcę idei cesarza.

Zamach stanu w Serbii.

Belgrad, 15 kwietnia. Dla uzupełnienia dotychczasowych wiadomości należy dodać na podstawie miejscowych pogłosek, że obaj regenci Ristic i Belmarkowicz sprzeciwiali się i protestowali, gdyż król po uczucie oświadczył, iż się pełnoletniem ogłasza.

Po tem oświadczeniu otworzyli się drzwi i liczne grono zgromadzonych oficerów pod kierunkiem Koki-Milowanowicza weszło do sali i stanęło po stronie króla. Widząc to poddali się regenci uwięzieniu i zostali odwiezieni do nowego pałacu.

Belgrad, 15 kwietnia. Wczoraj w południe regenci Ristic i Belmarkowicz odwiezieni zostali w zamkniętych wozach i pod eskortą z konaku do domów, w których mieszkają, a które obawiono strażą wojskową.

Również przewieziono byłych ministrów i internowano ich w własnych ich mieszkaniach.

(Wczorajszy telegram *Biura koresp.* o puszczeniu na wolną stopę regentów i byłych ministrów, — był zatem błędny. *Przypisek Redakcyi.*)

Belgrad, 15 kwietnia. Doki zapewniali wczoraj odwiedzające go osobistości z ciał dyplomatycznych i publicystycznych, że na ostatnie wypadki nie wpłynęły wcale stosunki zagraniczne. Wszystko stało się jedynie skutkiem obecnego położenia wewnętrznego kraju. Nowy rząd będzie więcej się troszczył o międzynarodowe stosunki i doloży starania, aby nie dać nikomu podstawy do słysznych skarg.

Garaszinin, któremu wczoraj złożył wizytę Doki i Frausowicz wystosował do króla list pełen serdecznych życzeń.

Belgrad, 15 kwietnia. *Dziennik urzędowy* ogłasza proklamacyę króla i ukazy uchodź, uwalniające regentów od obowiązków i dające dymisję ministerstwu Awa komowicza.

Następnie zawiera tenże dziennik nominacyę nowego gabinetu i rozporządzenie, rozwiązujące skucepuzynę i rozpisujące nowe wybory na 15 maja (starego stylu). Nowa skucepuzyna zwolana będzie na 1 czerwca (starego stylu). Prefektem miasta mianowany został Stojan Proticz.

Belgrad, 15 kwietnia. Gdy Pelagija wczoraj uwalniano z domu obłąkanych, przyszło do zaburzeń, dlatego rząd rozesłał patrolo wojskowe po ulicach, ale o godzinie 5 popołudniu te środki ostrożności okazały się zbytecznymi, bo ludność zajął się przygotowaniami do uroczystego ozdobienia miasta i do iluminacyi.

Stowarzyszenia studentów i cechy rzemieślnicze z chorągiewkami odbywają pochody po mieście i składają owoce królówi i ministrom.

Z głębi kraju nadchodzą ustawicznie telegramy z życzeniami powodzenia. Spokój nigdzie nie był zakłócony.

Dum byłego rejsenta Belmarkowicza jest pod strażą zandarmerji, aby go uchronić od gniewu mieszkańców.

Rząd postanowił wystąpić stanowczo przeciw wszelkim wyrykom, skierowanym przeciw liberalom, tak w stolicy, jak w całym kraju.

Belgrad, 15 kwietnia. Wczoraj odbył król Aleksander przejazdkę po mieście ze swym adiutantem, nowym prezesem ministrów Doki-

czem i ministrem wojny. Ludność zebrała się nadzwyczaj licznie i przyjmowała króla okrzykami: *Wiw!*
Dzienniki radykalne i postępowe wydały numeru świąteczne.

Kursa telegraficzne na giełdzie wiedeńskiej.

dnia 15 kwietnia 1893 r.

Kurs w wal. austr.	złr.	ct.
Zjednoczony dług w papierach	98	30
Austriacka renta złota	98	15
Austriacka renta srebrna	117	20
5% austriacka renta (marcowa)	96	85
Akcyje banku austro-węgierskiego	984	—
Akcyje kredytowe	342	27
Londony	121	80
Srebro	—	—
20-to frankówki za sztukę	9	65
Dukaty austriackie	5	80
Banknoty banku niemieckiego za 100 m	54	07

Wiedeń, 15 kwietnia. Ruble 126 25 Cena nafty 17.75—20.75. Spirytus 15.00. Zyto 6.64. Pszenica 7.80. Owies 6.00.

Odpowiedzialny Redaktor:
Dr. Adam Asnyk.

Wydawca: **Dr. Lesław Boroński.**

Rubryka „Nadesłane“ nie pochodzi od Redakcyi, która też żadnej odpowiedzialności za nią nie przyjmuje.

NADESLANE

N. Reforma, która jest organem ludzi postępowych, którą my tu uważamy w szerokiach kołach za naszą najserdeczniejszą przyjaciółkę i za rozjemcę w sprawach spornych, zechce w szpaltach swych pomieścić następujące pismo z Tarnowa:

W tygodniku *Pogoni* nr. 14 znajdujemy w kronice nieprzychylną a uprzedzoną szkoldliwie wzmiankę o nowo zabudować się mającej realności na placu pani Ettinger. Projektowane zabudowanie wprowadza równocześnie właściwą regulacyę dla zbiegu trzech ulic. Ogrodowej i Bandrowskiego przez rozjazd krótki ku ulicy Krakowskiej.

Wobec więc nieprzychylnego omawiania tej sprawy w tygodniku *Pogoni* musimy przed szerzeniem kolem naszej Publiczności omówić sprawę jaśniej w chęci sprostanowania faktu.

Nowo przedłożone plany na budowę gmachu, o trzech frontach, w nowo obmyślanej regulacyi przyjął świetny magistrat większością znaczną bardzo przychylnie, kierując się względami publicznymi, a mianowicie: po pierwsze, zabudowaniem placu, który niekorzystną swą obecnością odkształca i oszpecającą urządzenie wnętrza realności sąsiednich, a to od głównego wjazdu od kolei, po drugie, przedłożony i bardzo udany plan nowej budowy zapewnia żądane upiększenie ważnego narożnika trzech ulic — po trzecie, regulacya dla tej budowy jest regulacyą bardzo szczęśliwą dla pomienionych trzech ulic, mającą przedwzrostkiem na względzie ułatwienie wszelkiego ruchu ożywionego w tej części miasta.

Dziwić się wypada, dlaczego pismo *Pogoni* tendencyjnie dążące do poprawy wszystkiego, co złe w stosunkach lub ustroju naszego miasta, występuje w tej sprawie na niekorzystny najlepszej dążności.

To też nie wchodząc w przyczynę — odeprzeć musimy płonne obawy pisma *Pogoni* o wszelkie niebezpieczeństwa ruchu kołowego po regulacyi przewidywane, gdyż szerokie rozpiętości ulic oraz właściwie podany kierunek rozjazdu w nowym projekcie dają wszelką rekojmiję ulepszenia komunikacyi w najpraktyczniejszy sposób, a zabudowanie przy tej regulacyi bardzo pożądane dla rozwoju miasta i szerszych poglądów w dziedzinach publicznych znaleźć winno najgorętsze poparcie u świętej Rady miejskiej, tem pewniej, że uchwała przychylna tej sprawie będzie zupełnie inną odnośną nowym ulepszeniem w regulacyi planom, a więc zupełnie niesprzeczną z uchwale z dnia 17 lipca 1892.

W lipcu roku 1892 pismo *Pogoni* wpłynęło dla tej sprawy korzystnie i wywołało nową regulacyę o możliwie największem rozszerzeniu rozjazdu, obecnie jednak żądając więcej, jak tego względy publiczne wymagają, wywołać może dla miasta „niedźwiedzią przysługę”.

(867)

Dr. Wład. Harajewicz

b. sekundaryusz
szpitala pow. św. Łazarza w Krakowie
ordynuje
w sezonie kąpielowym
w Marienbadzie „Villa Nizza“.
(857 1 10)

ZAKŁAD DYETETYCZNY
Dr. Skórczewskiego
890 W KRYNICY 2 8
otwarty od 15 maja do 30 września.

Szebrenica w Bośni, 10 stycznia 1888.
Do Pana Juliusza Schaumanna, aptekarza w Stockerau.

Tę sól żółdkową, którą mi Pan pocztą przysłał, odebrałem z podziękowaniem. Po jej użyciu czuję się w obowiązku serdecznie podziękować Panu, ponieważ ona tylko przywróciła mi

żołądek i kiszkę, na których ból przez długi już czas cierpiełem, do normalnego stanu i czuję się teraz znnowu rześkim i zupełnie zdrowym. Dziękując raz jeszcze, upraszam o powtórne przysłanie mi 3 pudełek za pobraniem pocztowym.

Z głębokim szacunkiem
Herm. Blank m. p.

Można jej dostać u wynalazcy, krajowego aptekarza Juliusza Schaumanna w Stockerau, następnie w wszystkich renomowanych aptekach monarchii austro-węgierskiej. Cena pudełka 75 ct. Za pobraniem pocztowym wysła się najmniej 2 pudełka.

Dr. Stefan Skrzyński

ordynuje jak dawniej w bieżącym sezonie w Cieplicach Czeskich (Schönau-Teplitz) w domu „Villa-Polonia“ (853 1 7)

Kancelarya adwokata dra Lesława Borońskiego

ma do sprzedaży dom przy jednej z najpiękniejszych ulic w Krakowie i kwotę 5000 złr. do umieszczenia na hipotekę. (803 8 10)

„Każdy kaszel“ — inserat pod tym tytułem umieszczony w ogłoszeniach polecamy uważnie kaszalczyk, a to dla znakomitych i wypróbowanych środków, jakie w nim poleca przeciw kaszalom wszelkiego rodzaju St. Georgsapotheke w Wiedniu, V, Wimmergasse 33.

Dr. Samuel Goldman

otworzył kancelaryę adwokacką w Krakowie przy ul. Grodzkiej L. 60. (932 1 3)

WILHELM FENZ

w Krakowie poleca swoje składki i wystawę na pierwszem piętrze.
Szczotki dla dzieci i do nacierania. Paciorki z witalnych zębów angielskie. Tapety gobelinowe.

Piekarnia parowa w PODGÓRZU GUSTAWA BARUCHA

wypieka Chleb czysto żytni w bochenkach ważących 2 i 3 kilogramy. Telefon Nr. 78.

Zarząd piekarni parowej Gustawa Barucha w Podgórzu podaje niniejszem do wiadomości, iż czyniąc zadosyć życzeniom P. T. odbiorców wypiekać będzie od 1 kwietnia 1893 zaczynawszy dwa gatunki chleba czysto żytniego (jasny i ciemny) w bochenkach po 20 i 30 ct.
W Krakowie utrzymują na składzie obydwaj gatunki chleba żytniego wszystkie agencje piekarni parowej. W Bochni u Gustawa Rosenberga, w Wadowicach u Teofila Kluka, w Tarnowie u Tadeusza Scharfa, w Bzeszowie u M. E. Finka i Józefa Hornunga, w Przemyślu u T. Cieślńskiego i Ch. A. Berglassa, we Lwowie u Adolfa Standachera Plac Bernardyński l. 17, w Chrzanowie u R. Kuhnreicha ul. Kolejowej, w Sulejówce u Edwarda Krupki, w Łańcucie u Łazarza Horowitza.
227 24 104

Wszelkie papiery wartościowe banknoty zagraniczne i monety

kupuje i sprzedaje pod najkorzystniejszymi warunkami Kantor wymiany filii o. k. uprz. galic.

Podziękowanie.

Przedwzrostną śmiercią bl. p. Anny z Goldblumów Brombergerowej żywo dotknięta rodzina, znajdująca się w życzliwej i łaskawej ręce dobrego serca.
Ochłonąwszy z pierwszego wrażenia, trudno nie oddać sprawiedliwej Niekłómy, a w tych liściach szczególnie Szanownemu lekarzowi **Dr. Hermanowi Hirschowi**, który przy łaskawym umiarze stanął jak anioł opiekujący tych wszystkich, których bl. p. Anna tak niespodzianie osierociła.
Poświęcenia takiego nie zdola wypłacić wziętym osobista, lecz może je odpaścić ogólny ludzki szacunek. Przekazanie w imieniu stroskanej rodziny składam publicznie **WP. Drowi Hirschowi** z sercem płynące „Bóg zapłać“, jak niemniej także i Kantorowi świątyni izraelskiej w Krakowie p. **Józefowi Fischerowi** za chętną i bezinteresowną poprowadzenie konduktu pogrzebowego, również i tym wszystkim, którzy z nami boleją i oddali zmarłej ostatnią ziemską usługę.
921 1
Ignacy Bromberger.

W Imię Boże!
Pierwsza związkowa
pracownia obuwia
w Krakowie

Stowarzyszenie zarej. z ograni. z. poręką.
ulica św. Gertrudy, L. 11.
Wyrabia obuwie męzkie salono-we, spacerowe, podróżne i do nęgliżu w cenie od 2 zlr. do 50 zlr. w a.
Obuwie damskie w cenie od 1 zlr. 20 ct. do 35 zlr., **obuwie dziecięce**, w cenie od 40 ct. do 15 zlr.
Wszystkie naprawy lub przerobienia obuwia jak najtańiej.
Zamówione obuwie wykonujemy na ządanie w 48 godzinach.
Celem wykonywania obuwia dla katek, przyjeżdżamy do naszego Towarzystwa jednego z najzdolniejszych w kraju **bandatystę** i wyrabiamy takowe stosownie do potrzeby, jak najstaranniej, po cenach bardzo przystępnych.
Najlepszą miarą jest wygodnie używane obuwie.
Dla stałych odbiorców rezerwujemy już wymierzone kopyta.
Dla członków naszego Towarzystwa otwieramy abonament na dostarczanie im wszelkiego obuwia, oraz na naprawy i przerobienia.
Członkiem Towarzystwa może być każdy, mający prawo rozporządzania swoim majątkiem.
Zgłoszenia przystąpienia do Towarzystwa przyjmuje **Dyrekcja Towarzystwa w Krakowie, ul. św. Gertrudy, L. 11, na parterze.**
Zamówienia z prowincji lub wyjaśnienie informacji załatwiamy się odwrót. pocztą.
Cenniki wyrażone przez Towarzystwo obuwia rozsyłamy franco.
Dyrekcja.

Zakład ogrodniczy
J. TENGLERA
Kraków, ul. Karmelicka, 54, 920 i 5
poleca: Szanownej P. T. Publiczności piękne drzewka ozdobne jak
Akacje kuliste, Lipy, Kasztany itp.
Nasiona buraków pastewnych.

Maszynista
obeznany dobrze z piłą parową, dźwigną i stółny, mogący naprawić mechanizm własnoręcznie ukłosecznia, znajdzie natychmiast stałą posadę w parowej piłę podwójnej, pod bardzo korzystnymi warunkami. Kompetencji muszą być wyznaczonymi słuźarzami lub kowaliami i wykazać się świadectwami z egzaminu na maszynistę, jak również z kilkoletniej służby przy piłę. Znajomość języka cesekiego lub innego słowiańskiego wymagana.
907 1 2
Oferty z odpisem świadectw, które nie będą zwrócone uprasza się pod adresem „R. 6059“ do **Rudolfa Mosoga** w Wiedniu.

Posada.
Impressa donosi:
Ekonom
na stół, dobrze polecony, znajdzie posadę od 1 lipca b. r. — Podania wnieść należy do Zarządu folwarku **Rąbska p. Bzochów** z odrzuceniem świadectw; nie uwzględniane będą bez odpowiedzi. (Impressa Lwów) 914 1 3
Praktykant
z ukończoną II klasą realną lub gimnazjalną, w wieku lat 14, znajdzie zaraz miejsce w handlu kolonialnym
W. Leśniowski
Kraków, ul. Karmelicka, 46. 923 1 3

Dachówki falcowane.
Nienajmniej mam zaszczyt zawiadomić pp. budowniczych, architektów i właścicieli domów, iż posiadam znaczną ilość sześciokątnych **dachówek falcowanych**, jakoteż i **terowanych** (czarne), ustanawiając ceny za takowe od 1 lipca b. r. w miejsce w roku zeszłym.
Posiadam również rodzaj dachówek, których krycie o 16% taniej wypadła, aniżeli krycie stoma. Dla przewozu dachówek na prowincję uszkałem szanowny opust kolejowy.
954 1 20
Wiktor Lubliner,
w Krakowie, ul. Dietla, 44 i Stradom, 18.
Wszystkie urządzenia fotograficzne
oraz **całe laboratorjum są do sprzedania** u byłego fotografika
Wiadomość w Zakładzie Helców w Krakowie u portjera.
850 3 3

Najmodniejsze na obecny sezon
Parasolki
poleca w wielkim wyborze **magazynu**
Eug. Smido wicza
w Krakowie, **Sukiennice, L. 29.**
Ceny bardzo niskie. 917 1 3

28, względnie 39 ciągnięć
podozas spłaty.
Najbliższe ciągnięcie 1 i 5 maja 1893 roku.
Następujące grupy losów polecam jako najkorzystniejsze.
Grupa A.
1 los anatyacki czerwonego krzyża } 13 ciągnięć rocznie na
1 „ włoski czerwonego krzyża } spłatę w 27-miesięcznych
1 „ serbski tabaczu } ratach
1 „ Jó-sziz } po 2 zlr.
Grupa B.
1 3% kredytowy ziemski los II Em } 15 ciągnięć rocznie na
1 los anatyacki czerwonego krzyża } spłatę w 31-miesięcznych
1 „ włoski czerwonego krzyża } ratach
1 „ budowy tunu (Basilla) } po 6 zlr.
Pravo do wygranej natychmiast po złożeniu pierwszej raty, nadsyłanie której najdogodniej za pomocą przekazu pocztowego nastąpić może. — Zlecenia z prowincji na ładanie także za pobaniem pierwszej raty będą załatwione. — Celem przysyłaia bez opłaty dalszych rat dostarcza się **każdeczek wkladkowych pocztowej kasy oszczędności.** — Listy ciągnięć po każdym ciągnięciu.
Bank i kantor wymiany A. Gutfeld,
Wiedeń. I., **Wipplingerstrasse, Nr. 27.**
(Istnieje od r. 1870). 961 3

Znaczną szansę zysku
daje obecnie pewna spekulacja na giełdzie zbożowej. Zlecenia wykonna będą najdokładniej, bez jakiegokolwiek pokrycia, lecz jedynie tylko dla pierwszo-zędnych firm, kupców, fabrykantów, wielkich przemysłowców, właścicieli dóbr i domów, handlarzy zboża itp. Listy tylko serjo usposobionych spululantów z dokładnym akresem należy nadsyłać pod znakiem „**Gewinnst-Chancen**“ do **Expedycyi anonsów M. Dukes, Wien, I/I.** 885 1 3

WIELKA
realność
L. 6, przy ulicy Straszewskiego, gdzie skład drzewa budowlanego, obejmujący 1200 sążni kwadratowych, jest do **wydzierżawienia od 1 lipca 1893 r. całkowicie lub częściowo.** Prócz ogromnego placu, zawiera dom mieszkalny o 9 ubikacjach, stajenkę z dużą szopą. 988 1
Wiadomość u właściciela **Stanisława Feintucha, Rynek główny, L. 6, w kantorze wymiany.**

SARGA przez kompetentne władze uznany **środek czyszczenia zębów**
KALODONT
Można nabywać w aptekach, składach kosmetyków i t. p.
1 sztuka 35 centów. 104 11 0

SZCZAWNICA
zakład zdrojowo-kapielowy i klimatyczny w powiecie Nowotarskim, z 7 zdrojami silnej szczawy sodowo-słonej i sodowo-żelazistej, najskute zniejących we wszelkich ciężkich (katarach) tak narządu oddechowego, jak i narządu trawienia, w długotrwałym zapaleniu płuc i rozemdi (astmie), przy wszystkich opłucnej w początkach suchot w chorobach dróg moczowych, w chorobach kobiecych, niedokrewności i blednicy
Znakomita góraska stacja klimatyczna z orzeźwiającem powietrzem.
Kuracja mleczna, sętyczna i kefirowa.
Pierwszorzędną wzięwainą solankową i balsamiczno-igłiwiową.
Zakład wodolecznicy, kąpiele mineralne i ruczne w bystrym Dunajcu. Wszelkie urządzenia postępowe, 1200 pokoi dla gości, niektóre z kuchniami. W I sezonie do 20 czerwca i w III po 20 sierpnia, oraz w porze jesiennej i zimowej mieszkanie zakładowe o 1/3 część tańsze przy najmie dziennym.
W sezonie II uwolnienia od taksy zniesione.
Lekarz zakładowy **Dr. Wł. Śelborowski** i 7 innych lekarzy udzielają chorym porady. — Ze wszystkich linii kolejowych dojazd do stacji w Starym Sączu, skąd drogą malowniczą wśród gór nad Dunajcem 41 kilom. do zakładu (5 godzin jazdy, odpoczynek w Łątku). Pocztozów, powozy i wózki według taksy.
Wody ze zdrojów **Józefiny** i **Magdaleny** i czystej szczawy lana, na głównym składzie **H. Mattoniego** w Starym Sączu, we wszystkich aptekach i handlach wód mineralnych.
Prospe ta rozsyła olatnie i zamówienia na mieszkania przyjmuje **Zarząd Górnego Zakładu.** **F. Wiśniewski.**
721 3 28

J. Zaplatański
w Krakowie, **Rynek Linia A-B.**
poleca w wielkim wyborze
Ręka wiczki letnie
b. wełniane, niciane, fil d'écosse, pół jedwabne damskie, męzkie i dziecięce.
GORSETY w NAJNOWSZYCH FASONACH.
Krawaty męzkie, kołnierzyki, mankiety, spinki i wszelkie przybory do szycia i krawieczyzny po cenach najtańszych. 893 2 10

Magazyn Henryka Schwarza
w Krakowie
poleca na obecny sezon
Materye na suknie, Konfekcyę damską, Płotna, Szyrtyngi, stołową białą, chustki do nosa, ponczozy, skarpetki, piely damskie i męskie i wszelkie inne artykuły w zakresie handlu bławatnego wchodzące. 805 3 4

Fabryka maszyn i odlewnia żelaza
pod firmą 751 4 10
M. Peterseim
w Krakowie
poleca ze swoich wyrobów
pompę żelazną wszelkiego rodzaju do domowego i gospodarskiego użytku, poruszane ręcznie lub za pomocą pary. **Sikawki ogulowe,** różnej wielkości, najlepiej konstruoyki, przez Wyższy Wydział krajowy polecane jako najpraktyczniejsze. **Maszyny rolnicze** na sez n. **Odlewy żelazne budowlane,** jak słupy, balkony, balkony, zamknięcia kosiowe, żawki ogrodowe itp., po cenach nader przystępnych. Telefon Nr. 8 0

Zacherlin
jest najskuteczniejszym środkiem przeciw wszelkiego rodzaju owadom.

Oznakami zdumiewająco działającego „Zacherlinu“ są:
1. Zapieczętowana flaszka. 2. Nazwa „Zacherlin“.
(Flaszki po ceni 15, 30, 50 centów i 1 zlr., rozpylaez do Zacherlinu 30 centów.) 824 1 3
W Krakowie i wszędzie w Galicyi są składy, „proszę dobrze zapamiętać“, tylko tam, gdzie są wywieszone plakaty „Zacherlin“.

Prawdziwy amerykański „Koński ząb“
już otrzymał handel **Edwarda Fuchsa** w Krakowie. 915 1 3

FABRYKA TUTEK CYGARETOWYCH I TOREBEK PAPIEROWYCH „NORIS“
(dawniej F. Szukiewicz) w Krakowie 673 5 52
poleca pałacy: **Tutki cygaretowe** z bibulki francuskiej „le Houblon“ — „Le Houblon“ istnieje w handlu od wielu lat, a liczne zachwalania tutek cygaretowych innego wyrobu, nie zdolały zachwiać sławy „le Houblon“, już raz wyrobionej i ustalonej. — Fabryka tutek „Noris“ używa tylko tę bibulkę, a przy zakupie należy żądć wyraźnie „tutki le Houblon“ fabryki „Noris“.
Do nabycia w handlach i trafikach, tak samo na prowincji. Biorącym naraz 5000 tutek, tj. za 6 zlr., posyła się olatnie i nie leczy opakowania. Dla pp. kupców i trafikantów korzystne warunki.
Dla biorących w większej ilości, oraz dla Kółek rolniczych odpowiedni rabat.
PP. Aptekarzom, Kupcom i Cukiernikom poleca się torebki papierowe.

MAGAZYN MÓD
ALEKSANDRY ZAMOYSKIEJ
w Krakowie **Sukiennice, L. 10.**
poleca
na sezon wiosenny i letni
Kapelusze damskie
w wielkim wyborze, pióra strusie i fantazyjne, kwiaty paryskie, gorsety, modne woalki oraz wszelkie nowości w zakresie toalety damskiej wchodzące.
Zamówienia
na suknie damskie
przyjmuje, wykonuje takowe w jak najkrótszym czasie z gustem i elegancją po cenach umiarkowanych.
Zamówienia z prowincji uskutecznia jak najpóźniej. 804 5 12

Słynne w całym świecie klattauskie wspaniałe **goździki**
odznaczonione w r. 1891 w Pradze i najwyższą nagrodą wielkim srebrnym medalem, w r. 1892 w Wiedniu 4 medalami i 3 nagrodami uznania w złoie i srebrze.
Polecam moje wielkie zapasy goździków a do-bremi korzeniami, teraz (niezawodnie) kwitnacych, obrznych, i tak: 12 gatunków zlr. 2.50, 25 gat. 5 zlr., 50 gat. 9.50, 100 gat. 18 zlr. Te same w pięknych zestawieniach 100 sztuk zlr. 8.50, 50 sztuk zlr. 4.50. Następnie bogaty wybór ranom, **pelargonij** wszelkiego rodzaju, **ulankę** (fuzyj), róż, **georginij** itp.
Cenniki na żądanie darmo.
770 8 10
Józef Walter,
specjalista w hodowli goździków w Klattau.

Apteczka domowa
Wiel. ks. Sebast. Kneipa!
Wszelkie nastoje, ziela, proszki i olejki, w zakresie teje apteki wchodzące, poleca
Centralny Skład apteczny 779 5 10
Zygmunta Wilczyńskiego
magistra farmaceji,
w Krakowie, ulica Karmelicka.

Kamienica 3-pietr.
urządzona z całym komfortem, ze stajnią i wozownią, przynosząca znaczną rentę, wolną od podatku, jest w wolnej ręce do sprzedania.
Wiadomości udzieli **Wuy Dr. Karol Pieniązek** w Krakowie, przy ulicy Grodzkiej, L. 13. 785 3 8
Pośrednictwo wyłącznie

Majątki ziemskie
z budynkami m. rowanem, żywym i martwym inwentarzem. Cena Dług
1/172 200 morgów zlr. 165.000 zlr. 80.00
2/127 1260 „ „ 150.00 „ 70.000
3/94 1538 „ „ 60.000 „ 12.000
4/182 960 „ „ 85.00 „ 50.000
5/183 970 „ „ 55.000 „ 45.000
6/171 285 „ „ 35.000 „ 12.000
7/157 180 „ „ 22.000 „ 10.000
8/130 100 „ „ 25.000 „ 7.000
9/129 85 „ „ 11.000 „ 6.000
10/152 80 „ „ 17.000 „ 6.000
Blizsze wiadomości udzieli: **J. Próchnik,** Lwów, Jagiellońska, L. 2. 814 8 6
Wysoką prowizję
ewent. stałą pensję pacyim agentom, zamawiającym się sprzedażą na raty losów prawa dozwołonych — Hauptstadtsche Wechselstaben-Gesellschaft **Adler & Comp.** Budapest. 629 11 12
Poszukuje się **Adjunkta lasowego** kawalera, pensya 200 zlr., wikt i pomieszkanie. Kwalifikacya do pracy tak w lesie jako i w kancelaryi.
Blizsza wiadomość w Administracyi „Nowej Reformy“. 874 3 4

Nowości w wełnie i bawelnie na suknie damskie otrzymał w wielkim wyborze i poleca **KAZIMIERZ NESIOŁOWSKI** Kraków, Sukiennice, L. 24 i 25. Ceny bardzo niskie